

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 9ον

ΜΑΪΟΣ 1954

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαδηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διευθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰσπρία 22

Διευθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε., Ἰερά Ὁδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.500 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12.000, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ἀπὸ ὁσῶπως

«Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας μέχρι σήμερον τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Δύο Θεσμοὶ — Δύο ἐπέτειοι, ἀπὸ Κ. Γεωργακοπούλου, Προέδρου Ε. Ε. Σ.	1	Two Institutions—two Anniversaries by C. Georgacopoulos, President G.R.C.	1
Ἑλληνες, ὑπὸ Γ. Κουρμούλη	2	Hellenes by G. Kourmoulis	2
Μία Βασιλικὴ ἐπίσκεψις	3	A Royal visit	3
Οἶκος Ἑρρίκου Ντυνάν	4	Henry Dunant's Home	4
Ἡ Τελευταία Ἑλληνὶς Αυτοκράτειρα, ὑπὸ Ε. Φωτιάδου	5	The last Greek Empress by E. Photiades	5
Συγγενεὶς ἀνωμαλίας τῶν Παιδιῶν, ὑπὸ Σπ. Μπαρτσόκα β) Φιλία, ὑπὸ Α. Σ. Α.	6	Infantile hygiene by Sp. Bartsokas. b) Friendship by A. S. A.	6
Λυκαδηττός, ὑπὸ Μ. Νικολαΐδη	7	Lycabett by M. Nicolaidis	7
Καὶ ἄλλοι: μῦθοι εἰς τὴν ἱατρικὴν ὑπὸ Σπ. Δοξιάδη	8	Myths in Medicine by Sp. Doxiades	8
Ἡ ἐξερεύνησις τῆς Αὐστραλίας ὑπὸ Ν. Δημητροκάλλη	9	Exploration of Australia by N. Demetrocalis	9
Οἱ Ὁθσαυροὶ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης	10	The Treasures of Dead Sea	10
Ἄρτα, Πρέβεζα, ὑπὸ Κ. Ζευγᾶ	11	A trip to NW Greece: Arta-Preveza by K. Zevgas	11
Φωτογραφίαι δράσεως	12—13	Activity in pictures	12-13
Πῶς νὰ γράφετε β) Ἱστορικὲς Φυσιognomies	14	How to write b) historic figures	14
Ἀρετοῦλα, ὑπὸ Β.	15	Aretoula by B.	15
Ἱστοιοπλοία, ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη β) Ἡ Τριανταφυλλιά, ὑπὸ Σ. Κωσταρίδη	16	Sailing by Sp. Avlonitis b) Rose buch by S. Kotsarides	16
Ἀδμητος καὶ Ἀλκίστις, ὑπὸ Γλ. Πρωτοπαπᾶ	17	Admetus and Alkestis by Gl. Protopapas	17
Πῶς γίνονται τὰ κάρβουνα, ὑπὸ Π. Γρίσπου	18	Charcoals by P. Grispos	18
Λευκάς, ὑπὸ Π. Καλονάρου β) Πατρίδα μου	19	Leucas by P. Kalonaros b) Greece by Ph. Kritelis	19
Ἑλλάδα, ὑπὸ Φ. Κριτέλη	20	First aid-Dressings	20
Πρώτες βοήθειες, ἐπίδεσμοι	21	G.J.R.C. Movement	21
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	22	Activity of groups	22
Δράσις ὁμάδων Ε. Ε. Σ. Ν.	24—24	Pupils' Contribution	23-24
Μαθητικὴ Συνεργασία	25	Lele's deeds: at the Black board by AN. VO.	25
Τὰ κατορθώματα τοῦ Λελέ: Στὸν Πίνακα ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.		Front-cover: The Bridge of Arta.	
Ἐξώφυλλο: Τὸ Γεφύρι τῆς Ἄρτας		Inside front cover: The anthem of games by K. Palamas.	
Ἐσωτερικὴ ἐξώφυλλο: ὁ ὕμνος τῶν ἀγώνων, ὑπὸ Κ. Παλαμά		Back cover: Sea Song, Verses by L. Papadema Music by A. Panagiotopoulos	
Ὀπισθόφυλλο: Θαλασσινὸ, Στίχοι Α. Παπαδήμα. Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.			

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἀρχαῖο πνεῦμ' ἀθάνατο, ἀγνὲ Πατέρα
Τοῦ ὠραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ,
Κατέδα φανερῶσαι κι ἄστραψε ἐδῶ πέρα
Στὴ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ.

Στὸ δρόμο καὶ στὸ πάλαιμα καὶ στὸ λιθάρι
Στὼν εὐγενῶν ἀγώνων λάμψε τὴν ὁρμὴ
Καὶ μὲ τ' ἀμάρωντο στεφάνωσε κλωνάρι
Καὶ σιδερένιο πλάσε κι ἄξιο τὸ κορμί.

Κάμποι, βουνὰ καὶ πέλαγα φέγγουν μαζὺ σου
Σὺν ἑνῶς λευκοπόρφυρος μέγας νοός,
Καὶ τρέχει στὸν νοὸν ἐδῶ προσκυνητῆς σου,
Ἀρχαῖο πνεῦμ' ἀθάνατο, κάθε λαός.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΤΑΕΤΩ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΩΣ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΑ

ΑΡΙΘ.

ΔΥΟ ΘΕΣΜΟΙ, ΔΥΟ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Προέδρου Ε. Ε. Σ.

Σήμερον, 8ην Μαΐου, συμπληροῦνται 126 ἔτη ἀπὸ
τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν.

Ἡ παγκόσμιος Ἐρυθροσταυρικὴ Οἰκογένεια, ἀριθμοῦσα ἀνὰ τὸν κόσμον ὑπὲρ τὰ 100 ἑκατομμύρια μελῶν, στρέφει μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν σκέψιν τῆς πρὸς τὸν Ἰδρυτὴν ἐνὸς Εὐγενούς καὶ Μεγάλου Ἰδανικοῦ, τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν, εἰς τὴν Χώραν μας, μαζὶ μετὰ τὴν ἐπέτειον ταύτην ἐορτάζομεν καὶ τὴν 60ὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἐνὸς ὑπερόχου θεσμοῦ, ἰδρυθέντος τὸ 776 π.Χ. καὶ φωτίζοντος μετὰ τὴν πνευματικὴν λάμψιν του ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ὁ ἀρχαιότατος θεσμὸς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, καὶ ὁ μὴ συμπληρώσας εἰσέτι τὸν πρῶτον αἰῶνα τοῦ βίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἶναι δύο Ἀδελφοὶ Θεσμοί, ἐξυπηρετοῦντες τὸ αὐτὸ ἰδανικόν, τὴν ΕΙΡΗΝΗΝ, διὰ διαφόρων ἐκαστος μέσων.

Ὁ Ὀλυμπισμὸς, ἰδρυθεὶς κατόπιν χρησμοῦ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος πρὸς τὸν Ἴφιτον, διὰ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνὰ τετραετίαν τελουμένων Πανελληνίων Ἀγώνων, εἶχε ὡς σκοπὸν νὰ προσελκύσῃ τὴν νεολαίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων εἰς εὐγενὴ ἀμίλλαν «βίαις καὶ τάχους» καὶ μουσικῆς καὶ καλλιτεχνίας, καὶ νὰ δημιουργήσῃ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων δεσμούς φιλίας καὶ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ.

πρὸς ἐξασφάλισιν μιᾶς δικαίας καὶ παγίας Εἰρήνης. Διὰ τοῦτο, πρὸ τῆς ἐνάργεως τῶν Ἀγώνων, ἐκηρύσσεται ἡ θεία «Ἐκεχειρία», αἱ ἀντιθέσεις καὶ τὰ μίσση ἐλησμονοῦντο καὶ τὸ Πανελλήνιον παρηκολούθει μετὰ ἱερὸν ρίγος τοὺς Ἀγῶνας, ἵνα ἐπευφημήσῃ τοὺς Ὀλυμπιονίκας ἐστεμμένους μετὰ τὸν κλάδον τῆς παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καλλιστεφάνου Ἑλίας.

Ἡ παρακμὴ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὁ σκοτεινὸς Μεσαίων καὶ ἡ υποδούλωσις τῆς Ἑλλάδος διέκοψαν τὴν σειρὰν τῶν Ὀλυμπιάδων. Ὄταν ὁμως ὁ πολιτισμὸς ἤρχισε καὶ πάλιν, ἀπωθὼν τὰ σκόπη τῆς βαρβαρότητος, νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῆς Γῆς, ἡ Ἀνθρωπότης, ἐν τῇ ἀναζητῇ ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα νὰ φωτίζουν τὸν δρόμον τῆς ἐστράφης, τῷ 1894, κατὰ 2670 ἔτη πρὸς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸν πανάρχαιον θεσμὸν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἀπὸ Πανελληνίου, Παγκόσμιον. Ἐντὸς 60 ἐτῶν ὁ ἀναβιώσας ἑλληνικὸς Ὀλυμπισμὸς κατέκτησεν ὅλα τὰ ἔθνη καὶ ἀποτελεῖ καὶ πάλιν ἐν ἑκ τῶν ὑπεροχωτέρων Ἰδανικῶν τῆς Νεολαίας.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, πολὺ νεώτερος ὡς Ὀργάνωσις ἀλλὰ πολὺ παλαιὸς ὡς Ἰδέα, στηριζόμενος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποτελὼν μιαν ἐκ τῶν ὠραιότερων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν εὐγενεστέρων συναισθημάτων μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Εἰρήνης.

Ἀφορμὴ τῆς ἰδρυσεως του ὡς Ὀργάνωσεως ὑπῆρξεν ἡ φρίκη τοῦ πολέμου. Πρῶτος σκοπὸς τού, ἡ ἀνακούφισις καὶ σωτηρία τῶν τραυματιῶν, ἡ προστασία τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Γενικὴ ἐπίδιωξις του, ἡ δημι-

ουργία μιᾶς κοινῆς δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα πεισεως περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς Εἰρήνης, στήριξις μὲν εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

Τὸν Ὀλυμπισμὸν στέφει τὸ σύμβολον τῆς Εἰρήνης, ἡ Ἑλμία. Τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἐμφανίζει τὸ ἱερὸν σημά του, τὸ Σύμβολον τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, τῆς εὐαγγελιζομένης τὴν Ἀγάπην.

Ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης, μὴ κατορθώσασα νὰ ἀπαλλάγῃ ἀπὸ τὰς ὑλιστικὰς ἐπιδράσεις, τὰς οδηγούσας τὰ κράτη εἰς αἱματηρὰς συγκρούσεις, καθ' ἃς ὁ πολιτισμὸς ὑποχωρεῖ πρὸ μιᾶς καταστροφικῆς βαρβαρότητος, ἐνδικομένη πρὸ τοῦ ἀμέσου ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνου καὶ ἐνώπιον τῶν προβλεπομένων τραγικῶν ἀποτελεσμάτων του, στρέφει μετὰ ἐλπίδων χρηστῶν, συγκινήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τὸ βλέμμα τῆς πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὡς πρὸς σωτήριον ἐμβλημα καὶ μοναδικὸν μέσον ἀνακούφσεως τῶν δεινῶν τῆς. Σήμερον ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ὀφείλουσιν τὴν ζωὴν, τὴν υγίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐγνωρίσαμεν τὴν εὐεργετικὴν ἐπέμβασίν του καὶ ἐπεκαλέσθημεν τὰς ἀνθρωπιστικὰς προσπάθειάς του καθ' ὅλας τὰς ἐθνικὰς περιπετείας ὑφ' ἃν, ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι σήμερον, ἐδοκιμάσθη καὶ δοκιμάζεται τὸ ἔθνος μας. Πόλεμος, Κατοχή, Κομμουνιστικαὶ ἐπιδρομαί, Παιδομάζωμα, πείνα, σεισμοί, προσφυγία, ὁμηρία, ὑπῆρξαν ἀφορμαὶ μιᾶς ἐξαιρετικῆς δράσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, γνωστῆς εἰς ὅλους μας, δι' ἣν ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς αὐτὸν εἶναι αἰωνία.

Ἑλληνες Ἐρυθροσταυρίται, ἄς τιμῶμεν σήμερον τὴν Μνήμην τοῦ ἐνδόξου τέκνου τῆς εὐγενούς Ἑλβητίας, τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἑρρίκου Ντυνάν. Ὄταν ἀναπολήσετε τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὲρ τῆς Ἀνθρωπότητος, ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας καὶ τῶν τέκνων τῆς ἐργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὅταν συνειδητοποιήσετε τὸ θεῖον περιεχόμενον τῆς ἀποστολῆς του, ἀντιληφθῇτε τὴν πνευματικὴν ἐπίδρασιν καὶ τὴν ἠθικὴν συμβολήν, ἣν προσέφερε διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς Πολιτισμὸς, ὁ Πολιτισμὸς, ὃν ἐχάλκευσεν ἡ ἑλληνικὴ διάνοησις καὶ ἐτελειοποίησεν ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία, θὰ αἰσθανθῇτε νὰ πληρώσῃ τὰς καρδίας σας, ἐκτὸς τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἰδρυτὴν καὶ μίᾳ δικαίᾳ καὶ εὐλογίᾳ ὑπερῆφάνειας.

Πηγὴ καὶ λίκνον τοῦ ὠραίου πολιτιστικοῦ θεσμοῦ, τοῦ Ὀλυμπισμοῦ καὶ τῶν πνευματικῶν προϋποθέσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπῆρξεν ἡ Πατρίς μας. Τὸ κοινὸν δι' ἀμφοτέρους Ἰδανικόν, ἡ ΕΙΡΗΝΗ, θυγάτηρ τῆς Δικαιοσύνης, μοναδικὴ ἐξασφάλισις ἐνὸς ἄλλου, Ἑλληνικοῦ ἐπίσης Ἰδανικοῦ τῆς Ἑλευθερίας, ἀπετέλεσε πάντοτε αἶτιον καὶ σκοπὸν τῶν Ἑθνικῶν μας Ἀγώνων καὶ ἐπιτεύσεων. Σήμερον ὅτε ἐορτάζομεν τὰς δύο ἐπετείας τῶν ἐνδόξων καὶ ἀνωτέρων πνευματικότητος θεσμῶν τούτων ἄνω σχοιμεν τὰς καρδίας μας. Ἄς πιστεύσωμεν μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν μας εἰς τὰ ἰδανικά των καὶ ἃς ἀποδώμεν ἀφοσιωμένοι στρατιῶται τῶν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως αὐτῶν προσπαθειῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.
Κ. Κ. Γεωργακόπουλος
The President G.R.C.
Mr. C. Georgacopoulos

ΕΛΛΗΝΕΣ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Δ' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

«Ο Ε' αιώνας π. Χ. είναι ο αιώνας της Ελληνικής πόλεως. Είναι δε κατ' ἐξοχήν ο χρυσός αιώνας των 'Αθηνών. Κατά την διαδρομήν του ἐφθάσαν ἡ δαιμονία πόλις εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς αἰγλῆς καὶ τῆς δόξης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡδυνήθη ποτὲ νὰ φθάσῃ ἡ Ἑλληνικὴ δύναμις.

Με καταπλήσισσαν ἀρμονίαν ἀνθρώποι τῶν γραμμάτων, πολιτικοὶ καὶ καλλιτέχναι ὑπερηκόντισαν τὰ συνήθη ἀνθρώπινα ἐπιτεύγματα καὶ ἔδωσαν εἰς τὴν δημιουργίαν των τὴν σφραγίδα τοῦ κλασσικοῦ, ἀφάρτου ὑπὸ τοῦ χρόνου.

Οἱ αἰῶνες, οἱ ὁποῖοι προηγήθησαν καὶ οἱ αἰῶνες, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν, ἀτέρμων σειρὰ αἰώνων ἑλληνικῆς ἀγωνίας καὶ δημιουργίας, ὑποκλίνονται μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων, τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τῶν 'Αθηνών.

Ἐπικεντρὸν τῆς πελωρίας αὐτῆς δημιουργίας ἀποτελοῦν οἱ χρόνοι τῆς πολιτικῆς προβολῆς τοῦ θεῖου Περικλέους. Ὁ δαιμόνιος ἀνὴρ ἦτο πρωτοῖος ἀπὸ τὴν μοῖραν τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ καταδείξῃ τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ὁργανωμένον καὶ πειθαρχημένον τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Ὁ συνήθως ἄσφατος καὶ παλὺμβουλὸς δῆμος τῶν 'Αθηνῶν ἐπειθάρχησε καὶ ὑπετάγη εἰς τὴν πολιτικὴν του βούλησιν, διότι ἐπίστευσεν εἰς τὸ ἄστρον του. Ὁ Περικλῆς ἦτο ἡ συνισταμένη τοῦ ἀθηναικοῦ δήμου, ἡ ἐνσάρκωσις τῶν πόθων καὶ τῶν ἀνυσυχῶν του.

Ἡ ἀμοιβαία αὐτὴ κατανόησις μεταξὺ ἀρχόντος καὶ ἀρχομένων ἔδωκε τὸν ιδεώδη τύπον τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας. Ἦτο «ἡ τοῦ πρώτου ἀνδρός ἀρχή», ἔξουσία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιεθάρχει ὁ λαός, διότι ὁ ἀρχὼν τὸν ἐξεπροσώπει, διότι ἡ ἀρχὴ τὸν πρῶτον ἀνδρὸς ἐπαλλε τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιάς τοῦ συνήθους πολίτου.

ὑπὸ ἀρίστης προϋποθέσεως λοιπὸν ἐσημειώθησαν ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ε' αἰῶνος καὶ ἐξῆς ἀλλεπάλληλοι ἐκρήξεις Ἀθηναϊκῆς μεγαλοφυΐας.

Γιγαντιαία ὀχυρωματικὰ ἔργα, τὰ περίφημα τείχη, τὰ ὁποῖα συνέδεον τὰς Ἀθήνας, τὸ Φάληρον καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐξησφάλισαν τὸ ἀπρόσβλητον καὶ ἀκαταμάχητον τῆς ἱερᾶς πόλεως τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς.

Τὰ ἐρείπια τῶν ὀχυρώσεων αὐτῶν προκαλοῦν σεβασμὸν καὶ μαρτυροῦν μέχρι σήμερον περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον τὰ συνέλαβε καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν ἀνέγερσίν των.

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως καὶ πέριξ αὐτῆς ἀνηγέρθησαν ἀθάνατα μνημεῖα, ὡς ἐπιστέγασμα δὲ ὁ ναὸς τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς, ὁ Παρθενῶν, αἰώνιον σύμβολον τοῦ Ἀθηνα-

ϊκοῦ καὶ τοῦ καθόλου Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ Παρθενῶνος ἐτοποθετήθη τὸ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τῆς Θεᾶς, μεγαλοῦργημα προκαλοῦν δέος καὶ κατάπληξιν. Εἰς τὰς ζωφόρους τοῦ ναοῦ ἐσυμβόλιζεν ἡ πομπὴ τῶν Παναθηναίων τὸ ἐπιβλητικὸν μεγαλεῖον τῆς εὐτυχισμένης δημοκρατίας τοῦ Περικλέους.

Τὸ ἐπικεντρὸν αὐτοῦ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς δημιουργίας τῶν Περικλείων χρόνων, θεωρεῖται ὡς ἡ λεπτότερα ἐπὶ ἀψύχου ὕλης ἀποτύπωσις τοῦ πνεύματος τῆς Φυλῆς. Δι' ἡμᾶς τοὺς νέους Ἑλλήνας, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὁ Παρθενῶν εἶναι τὸ τιμωτέρον ἐρείπιον τῆς γερασῆς ἀρχαιότητος. Συμβολίζει τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ κλασσικοῦ ἀφάρτου τεχνουργήματος.

Εἰς χεῖρας τῶν Ἀθηναίων καλλιτεχνῶν τὸ ἀπαστράπττον πεντελικὸν μάρμαρον ἐζωντάνευσε καὶ ἔδωκε κλασσικοὺς τύπους τέχνης. Ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη ἐνεπίσταυτο τὰ μυστικὰ τῆς τελειότητος τῆς ἐκφράσεως εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς συνεργάτας τοῦ Περικλέους.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐξηγηνέσθῃ καὶ ἐξιδανικεύθῃ ὑπὸ λογοτεχνικῶν κολοσσῶν τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Ε' αἰῶνος τὸ μέχρι τότε ἀκατέργαστον καὶ ἐπαρχιωτίζον γλωσσικὸν ἰδίωμα τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ γλώσσα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀγορᾶς ἔγινε λ ὁ γ ο ς, ἀπέκτησε δύναμιν ἐκφράσεως ἰδιοτάτην, ἀρμονίαν καὶ κομψότητα πρὸς τὴν ὁποίαν μόνον ἡ γραμμὴ τοῦ Παρθενῶνος δύναται νὰ συγκριθῇ ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς. Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνυπερβλήτου τελειότητος εὖρε διὰ στόματος ἐνὸς ἐκ τῶν δεινότερων χειριστῶν τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου, τοῦ Κικέρωνος. Ὁ μέγας Ρωμαῖος ῥήτωρ διεκήρυξε, ὅτι ἂν ποτε παρίστατο ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσουν οἱ Θεοὶ ἀνθρώπινον λόγον, θὰ ἔπρεπε νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Μεσούντος τοῦ Ε' αἰῶνος, ὁ Ὀλύμπιος Περικλῆς ἤστραπτε καὶ ἐβρόντα καὶ συνετάρασσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ δήματος τῆς Πνυκός, καὶ ἔθετε τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του εἰς τὸ λαμπρότερον σημεῖον τῆς πνευματικῆς πορείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡτύχησε νὰ ἡγηθῇ τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ προνομίῳχος φυλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐφθάνεν εἰς τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀποδοτικότητος αὐτῆς. Οἱ υἱοὶ τῶν Μαραθωνομάχων καὶ τῶν Σαλαμινομάχων ἦσαν τώρα ὥριμοι ἄνδρες τὸ δὲ «δαίμονιον πολιέθρον» τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἑλλάς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Περικλῆς προσησθάνθη τρόπον τινα ὅτι τὴν εὐτυχισμένην ἐποχὴν τῆς ἡγεμονίας του θὰ ἀκολουθήσῃ ἐποχὴ κάμψεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ-

λοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ἐθεώρησε καθήκον νὰ ἱδρύσῃ ἀθάνατα μνημεῖα ἱκανὰ νὰ καταδεικνύουν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους μέχρι ποίου δυσπροσπίτου ὕψους εἶχε φθάσει ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἡ δυνάμεις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἐξ ὅλων τῶν Περικλείων ἱδρυμάτων ὁ χρόνος καὶ οἱ δάρβαραι ἐσεβάσθησαν περισσότερο τὸν Παρθενῶνα. Ἡρεπώμενος κατὰ μέγα μέρος καὶ ἀπογυμνωμένος ἀπὸ κάθε κόσμον καὶ διάκοσμον, φαντάζει ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ δράχου παγκόσμιον προσκύνημα καὶ σέβασμα.

Τὰ ἐρείπια τοῦ Παρθενῶνος δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀρχιτεκτονικὰ μέλη ἐνὸς ἀρίστου ναοῦ. Εἶναι ἀψευδεῖς αἰώνιοι μάρτυρες τοῦ τί ἡδύνατο νὰ ἐπιτελεσθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος. Κάθε δάθρον, κάθε σπόνδυλος, κάθε σύντριμμα μετόπης, κάθε κίον, κάθε τοῖχος ἀποτελοῦν ὁργανικὰς ἐνότητας. Καθ' ἑαυτὰ ἐξεταζόμενα τὰ περισωθέντα στοιχεῖα εἶναι ὁργανικὰ μόνάδες ἀφύγου τελειότητος, ἡ δὲ ἀρμονικὴ τούτων καὶ τῶν ἀπολεσθέντων συνθέσις συνίστα τὸν ναὸν τῆς Θεᾶς τῶν Ἀθηνῶν. Εἶναι λοιπὸν ὁ Παρθενῶν ἀρμονία, τελεία σύνθεσις ἀναριθμητῶν στοιχείων ὑπαικόντων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μεγαλοφυᾶ σύλληψιν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Παρθενῶν συμβολίζει τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Διότι ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει ἡ ἀγωνιώδης πορεία τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, τὴν ὁποίαν ἐσκιαγραφήσαμεν, κατέληξεν εἰς τὴν κατὰ κτησιν τῆς ἀρμονίας.

Τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμεσουράνει ὁ Περικλῆς πολῖται καὶ ἄρχοντες, καλλιτέχναι καὶ ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι εἰς μίαν θαυμαστὴν ἀρμονίαν ἐκδηλώσαν, ἐπέτυχαν νὰ καταστοὺν αἰώνιον ὑπόδειγμα ἀξιοθαυμάστου καὶ μεγαλοῦργου ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Ε. Σ. Ν. μαθητ. Δημοτικοῦ Σχολ. Νέας Φωκαίας (Χαϊδάρου) με δέματα διὰ τὸν Δι. Σχ. Μαριῶν Ζακύνθου.

Juniors of Elem. School N. Fokea (Athens) with parcels for the earthquake stricken pupils of Elem. School Marion-Zante.

ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

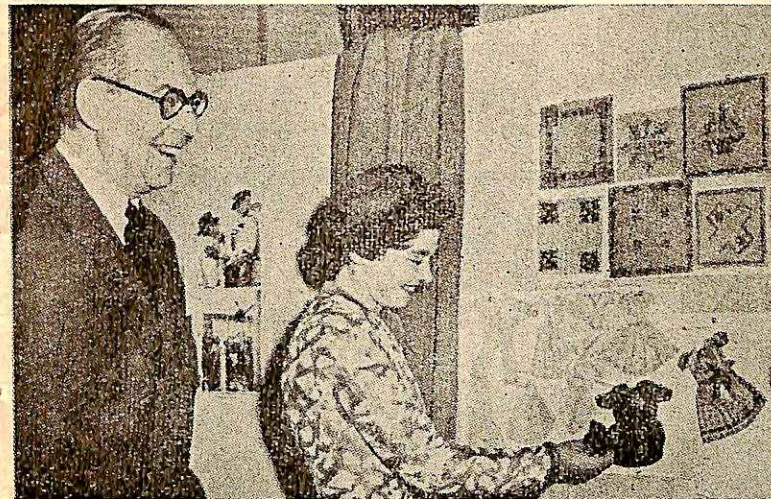
Ἀναδημοσιεύουμε τὸ κατωτέρω ἀπὸ τὸ περιοδικὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος AJRC News.

«Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο θὰ τὰ ἐχάνατε, ἐὰν σὰς ἐκαλοῦσαν, νὰ συναντήσετε ὄχι ἓνα βασιλιά καὶ μιὰ βασίλισσα τῶν παραμυθιῶν, ἀλλὰ ἓνα πραγματικὸ Βασιλικὸ Ζεῦγος;

Αὐτὸ συνέβη εἰς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τῆς Περιόχης Κολομβίας, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν νὰ προσφέρουν ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, σχολικὰ δῶρα εἰς τὸν Βασίλειά καὶ τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὰ τρία παιδιὰ των.

Τὴν στιγμὴν ὅμως, ποὺ ἀντίκρυσαν τὴν ὡραία Βασίλισσα Φρειδερίκη με τὰ καστανὰ σγουρὰ μαλλιά καὶ τὸ γοητευτικὸ χαμόγελο καὶ τὸν ἐπιβλητικὸν Σύζυγον της, τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια δὲν τὰ ἐχάσαν καθόλου.

Ἡ Βασίλισσα τρέφει βαθειὰ ἀγάπη γιὰ τὸ παιδί καὶ ἔχει κάμει πολλὰ ὡραία πράγματα γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως γιὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου.

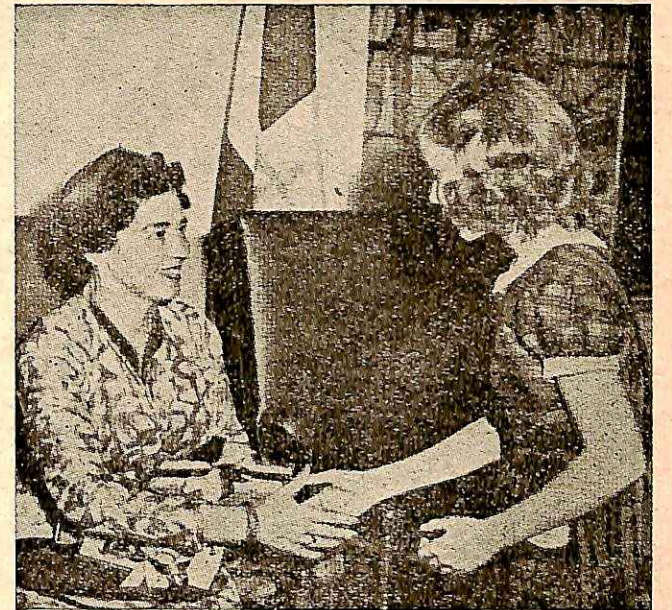
Ἡ Α.Μ. ὁ Βασίλειος Παῦλος καὶ ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη θαυμάζουν μίαν συλλογὴν ἐδυμασιῶν Κοριτσιῶν, ποὺ ἐξετέθησαν πρὸς τιμὴν των κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν των εἰς τὰ Κεντρικὸ Γραφεῖον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρ. Σταυροῦ, αἱ ὁποῖαι εἶχον σταλῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν πρὸς τοὺς Ἀμερικανικοὺς συναδέλφους των.

King Paul and Queen Frederika of Greece admire a set of doll clothing sent to American school children by Greek Junior Red Cross. This display of gifts was set up for the royal couple during their visit to national headquarters, American Red Cross.

Εἶναι αὐτὰ τὰ παιδιὰ, ποὺ ἐννοεῖ ἡ Βασίλισσα, ὅταν λέῃ τὰ «παιδιὰ μου» ὅπως μιλεῖ καὶ γιὰ τὰ δικά της παιδιὰ.

Οἱ Βασιλικοὶ ἐπισκέπται ἦλθαν εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς τὸ Οὐάσιγκτων τῆς Κολομβίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου των εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, γιὰ νὰ φέρουν τὰς εὐχαριστίας τοῦ λαοῦ των εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν γιὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἔλαβε κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ μετὰ τὸν β' Παγκόσμιον πόλεμον, καθὼς καὶ εἰς τοὺς προσφάτους σεισμούς, κατὰ τοὺς ὁποίους πλέον τῶν 93.000 ἀτόμων ἔμειναν ἄστεγοι.

Ἡ Βασίλισσα εἶπε εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐ-

Ἡ μικρὰ Βαρβάρα Χάνφορντ προσφέρει εἰς τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν διὰ τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον καὶ τὰς Πριγκηπίσας Σοφίαν καὶ Εἰρήνην τρία κυτία σχολικῶν δῶρων.

Barbara Hanford, Stoddert School, Washington, D. C., presents the smiling Queen Frederika with gift boxes for Her Majesty's three children.

ρυθροῦ Σταυροῦ τῶν Γραφείων μας ὅτι «τὸ ἔργον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θὰ ἐμπνέῃ πάντοτε τὴν Χώραν μας. Θαυμάζομεν τὸν τρόπον με τὸν ὁποῖον πάντοτε σκέπτεσθε τοὺς ἄλλους».

Ἐπειτα με ἓνα θερμὸ καὶ φιλικὸ χαμόγελο ἡ Βασίλισσα προσέθεσε «ἰδιαίτερον ἐντύπωσιν μᾶς κάνει τὸ ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, τοῦ ὁποῖου καὶ τὰ παιδιὰ μου εἶναι μέλη. Ἴσως θὰ ἦταν δυνατόν νὰ ἀρχίσῃ μιὰ ἀλληλογραφία μεταξὺ αὐτῶν καὶ Ἀμερικανοπαίδων».

Ἡ Βασίλισσα ὠμίλησε εἰς τὴν αἵθουσαν Συνεδριάσεων, ὅταν τῆς ἐδόθησαν τὰ δῶρα γιὰ τὰ παιδιὰ της, τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον καὶ τὰς Πριγκηπίσας Εἰρήνην καὶ Σοφίαν.

Τὰ κυτία, ποὺ ἐδόθησαν, ἦσαν ὅμοια μετὰς 30.000, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα, θύματα τῶν φοβερῶν σεισμῶν τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου.

Μαζὶ με τὰ κυτία αὐτὰ ἐστάλησαν ἐπειγόντως εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐθὺς μετὰ τοὺς σεισμούς, ἀπὸ χρήματα τοῦ Ταμείου Βοηθείας τῶν Ἀμερικανοπαίδων, 50 κιβώτια με σχολικὰ δῶρα καὶ 72.000 κυτία συμπετυκνωμένο γάλα.

Ὅταν ὁ Βασίλειος καὶ ἡ Βασίλισσα εὐρίσκοντο εἰς τὰ Γραφεῖα μας, εἶδαν μερικὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ὡραία λευκώματα σχολικῆς ἀλληλογραφίας, ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, καθὼς καὶ ἄλλα εἶδη, ἔργα τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὡραίους ζωγραφικοὺς πίνακας, ποὺ ἦσαν ἐκτεθειμένοι ἐκεῖ.

Ὡς γνωστόν, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, ποὺ ἱδρύθη τὸ 1924, ἔχει ἓνα πλούσιο πρόγραμμα δράσεως καὶ ἀριθμεῖ ἄνω τῶν 326.000 μελῶν.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται δὲν λαμβάνουν μόνον μέρος εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἀπόρων παιδιῶν, ἀλλὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν σχολικὴν ὑγίεινὴν καὶ μετέχουν εἰς τὸ πρόγραμμα διεθνούς σχολικῆς τέχνης καὶ μουσικῆς».

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΣΠ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ, Παιδιάτρον,
Δ) του Παιδιατρικού Τμήματος Ευαγγελισμού

(Συνέχεια από το προηγούμενο)
β) Λαγόχειλο - Λυκόστομα. Η σχισμή του άνω χείλους μονήρης ή αμφίπλευρης, που το χωρίζει σε δύο μέρη, είναι συνήθως ανωμαλία. Όχι σπανίως παρατηρείται σε περισσότερα μέλη της ίδιας οικογενείας. Το λαγόχειλο—που λέγεται και λαγόχειλιά—ναί μὲν δὲν ἐμποδίζει τὸ θηλασμό του βρέφους, πρέπει ὅμως νὰ ἀποκατασταθῇ χειρουργικῶς κατὰ τοὺς πρώτους 3—5 μῆνες. Ἄλλ' ἂν ἡ σχισμὴ φθάσει καὶ στὴν ὑπερώα καὶ τὴν χωρίζει σὲ δύο, τότε λέγεται λυκόστομα καὶ προκαλεῖ σοβαρὰς διαταραχὰς στὸ βρέφος: Δὲν μπορεῖ νὰ θηλάσει, γι' αὐτὸ καὶ τρέφεται μὲ τὸ κουτάλι. Συχνὰ τὸ γάλα τρέχει ἀπὸ τὰ ρουθούνια του· ἡ φωνὴ του εἶναι ἐλαττωματικὴ. Ἡ χειρουργικὴ ἀποκατάστασις τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς γίνεται τὸν 18ον μῆνα τῆς ζωῆς τοῦ βρέφους, ἐκτὸς ἂν ἡ ὑγεία του δὲν εἶναι καλὴ, ὁπότε πρέπει νὰ γίνῃ ἀργότερα.

γ) Συγγενὲς ἐξάρθρωμα τῶν ἰσχίων. Τὸ συναντοῦμε 3^ο—τρία στὰ χίλια—στὰ παιδιά καὶ προσβάλλει συνηθέστερα τὰ θήλεα παρὰ τὰ ἄρρενα κατ' ἀναλογία 9 : 1. Σὲ μερικές περιπτώσεις βρίσκομε τὴν κληρονομικότητα στὴ μητέρα ἢ στὴν ἐκ ὑπέρους γαίαν, πού παρουσιάζει τὴν ἴδια ἀνωμαλία. Τὸ ἐξάρθρωμα αὐτὸ εἶναι συνήθως μονήρης καὶ ἡ ἕδρα του εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀριστερά, σὲ ἀρκετὰς ὅμως περιπτώσεις εἶναι διπλόν. Ἡ διάγνωσις του γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὸ βάδισμα, πού μοιάζει μὲ τὸ βάδισμα τῆς χήνας, πού ἔχουν τὰ παιδιά ἔσα πάσχουν ἀπὸ τὸ ἐξάρθρωμα αὐτό. Ὅταν τὰ ἄρρωστα εἶναι ὀρθὰ, παρατηροῦμε βράχυνσι τοῦ μηριαίου τμήματος. Ὅταν εἶναι ἐκπεσμένα, ἡ ἀπαγωγή, (τὸ ἀνοίγμα τῶν σκελῶν) εἶναι περιωρισμένη. Ὅταν κινούνται, ἀκούονται τρίγμοι. Ἡ πάθσις πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ πρὸ τοῦ 2ου ἔτους, διότι μετὰ τὸ 5ον ἔτος ὑπάρχει φόβος ἀγκυλώσεως. Καὶ πρέπει νὰ ζητήσωμε ἀκτινογραφία, ἀπαραίτητη γιὰ τὴ συμπλήρωσι τῆς κλινικῆς ἐξετάσεως, ὅταν εὐρεθούμε πρὸ οἰασθῆποτε ἀσυμμετρίας τῶν μηριαίων πτυχῶν καὶ τῆς χαλαρότητος τῆς ἀρθρώσεως.

Β'.

δ) Δισχιδῆς ράχις. Ἐτσι ὀνομάζεται τὸ ἀνοικτὸ τιμήμα τῆς σπονδυλικῆς στήλης, πού μένει ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς ἐμβρυϊκῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴ σχισμὴ αὐτὴ προβάλλουν αἱ μὲνιγγες σὰν κυστικὸς ὄγκος γεμάτος ἐγκεφαλονωτιαῖο ὑγρὸ. Τὶς περισσότερες φορές παρατηροῦμε αὐτὴν τὴν ἀνωμαλία στὴν ὀσφυϊκὴ

— Νταντάα... Ὁ μπέμπης ἔμαθε καὶ τὸ περπατᾶσει μόνος του τὸ καροτσάκι!...
(Ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.)

ἡ ἱεροσφυϊκὴ μοῖρα τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ σπανίως στὴ θωρακικὴ. Ἄν ἡ δισχιδῆς αὕτη ράχις δὲν χειρουργηθῇ τὶς πρώτες ἡμέρες ἢ ἐβδομάδες, τὸ βρέφος θὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴ μόλυνσι ἢ τὴν συριγγοποίηση τῆς κύστεως. Ἀλλὰ καὶ τὰ μετεγχειρητικὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὰ. Ἀς σημειωθῇ ὅτι ὑπάρχει καὶ μὴ φανερά δισχιδῆς ράχις. Ἄν τὴν χειρουργήσωμε στὸ ἔκτο ἢ ἑβδομο ἔτος, μπορούμε ἴσως νὰ καταστήσωμε ἐλαφρότερες τὶς διαταραχὰς, πού τὴ συνοδεύουν.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Γραμμένο ἀπὸ ἓνα καλὸ φίλο τῶν ἐνθροισταυριτῶν
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)
20ον

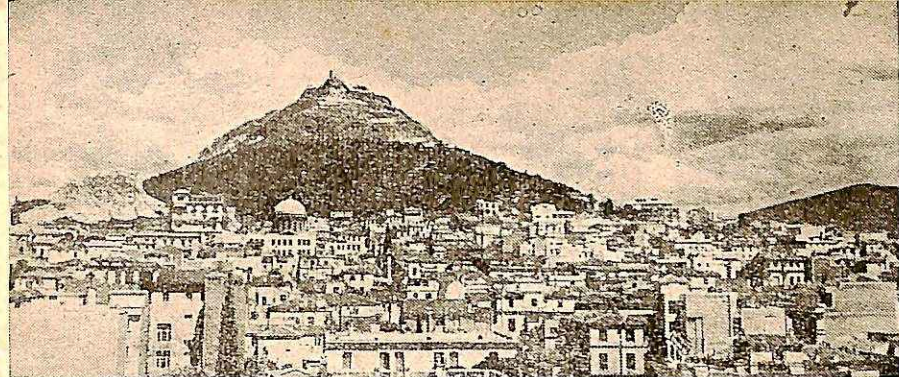
Ἐτσι ξαναρχίζει ἡ φιλία σὰν νὰ μὴ συνέβηκε τίποτε σὰν νὰ ἦταν χθές, πού χωριστήκαμε μὲ τὸ φίλο μας. Καμμιὰ φορὰ μεσολαβοῦν καὶ κοινοὶ φίλοι γιὰ νὰ ξανακάμουν φίλους τοὺς πρώην φίλους καὶ τωρινούς ἐχθρούς. Καὶ εἶναι ὠραία αὕτη ἡ φιλικὴ προσπάθεια τῆς εὐρύτερης φιλικῆς οικογενείας, μὰ αὐτὸ πολλὰς φορές προσκρούει σὲ κάποια μυστικὴ ἢ φανερὴ ὑπερηφάνεια, γιὰτὶ κατ' ἀνάγκην κάποιοι ἀπὸ τοὺς δυὸ πρώην φίλους θὰ ταπεινωθῇ μπροστὰ στοὺς φίλους γιὰ τὸ φανέρωμα τῆς κακίας του. Γι' αὐτὸ αἶμα ὑπάρχουν δείγματα καλῆς διαθέσεως ἀνεώσεως τῆς φιλίας μόνον τοὺς οἱ φίλοι θὰ ἀλληλοταπεινωθοῦν καὶ ὁ πλεόν ἀναίτιος θὰ δείξῃ πρωτοβουλία χωρὶς νὰ πληγώσῃ τὸν μετανωπῶντα φίλο του καὶ μὲ ὅλη του τὴν ἀνωτερότητα καὶ καλωσύνη θὰ δείξῃ πὼς τίποτε δὲν τὸν ἐπείραξε καὶ τὰ πράγματα μῆτῃσαν στὴ θέσι τοὺς ὅπως πρὶν σὰν νὰ μὴ εἶχε συμβῇ τίποτε. Ἄν μάλιστα ὁ ἄφογος φίλος δώσῃ αὐτὸς τὸ σύνθημα χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ μικρότητες καὶ μικροσυλλογισμούς, τότε ἡ ἀνανεώσις τῆς φιλίας εἶναι σίγουρη καὶ τὰ ἀποτελέσματά της περισσότερα καὶ σημαντικώτερα ἀπὸ πρῶτα.

Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον «μίσει ὡς φιλήσων», μὴ ἀφήσης δηλαδὴ τὴ φιλία σου νὰ μεταβληθῇ εἰς ἄγριο μῖσος μὲ ταπεινὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐχθρικές, διότι ἡμπορεῖ νὰ ξαναγαπήσης μὲ τὸν πρώην φίλο σου καὶ τότε ἡ ντροπὴ σου θὰ εἶναι διπλὴ. Μὴν ἀρνηθῇς ποτὲ στὸν ἑαυτὸ σου τὴν εὐτυχία νὰ συντελέσῃς εἰς τὸ νὰ ξαναζωντανέψῃ ἡ φιλία σου μὲ τὸν πρώην ἄξιον τοῦ ὀνόματός του φίλο σου, διότι ἡ ἀρνήσις σου χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνεις ἰσοδυναμεῖ μὲ περιφρόνησι τῆς εὐτυχίας σου. Καὶ ἐδῶ ἔχει ἀπόλυτη ἀξία καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίστασι ἐκεῖνο πού λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν». Εἶναι σκληρὸ καὶ τρομερὸ νὰ κλωτσᾷς ἀσυλλόγιστα ἑπάνω σὲ καρφία!

Ὁ φίλος σου πάλι, ἂν εἶναι ἀληθινὸς ἄνθρωπος, ποτὲ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ σὲ ταπεινώσῃ γιὰ τὴν κακία σου καὶ γιὰ τὸ κακὸ, πού τοῦ ἔκαμες στὴ διάρκεια τῆς διακοπῆς τῆς φιλίας σας. Καὶ γι' αὐτὸ σίγουρα θὰ ξαναδρῇτε τὸν ὠραῖο δρόμο τῆς φιλίας, πού χάσατε καὶ πού σὰς ζήλευαν οἱ κακοὶ ἄνθρωποι, πού μόνον τοὺς χαρὰ ἦταν καὶ εἶναι ὁ χωρισμός σας!

Χαρὰ μεγάλη θὰ γίνῃ γιὰ τὴν ἀναξωγογόνησι καὶ τὸ ξαναζωντανέμα τοῦ δένδρου τῆς φιλίας, πού ἔνα, ἀλλὰ εἰλικρινὲς δάκρυ λύπης καὶ μετανόιας γιὰ τὸ κακὸ, πού ἔγινε, φτάνει γιὰ νὰ τοῦ ξαναδώσῃ τὴ ζωὴ.

Καὶ τί καλύτερη ἀληθινὴ χαρὰ γιὰ τὸ ξαναῤῥεμα τῆς ζωῆς, πού χάθηκε καὶ τὸ ξαναζωντανέμα τῆς ζωῆς, δηλαδὴ τῆς φιλίας, πού νεκρώθηκε μὰ πάλι ξανάζησε.
Α.Σ.Α.

Ὁ Λυκαθηττός.

Ἄν ὁ Ὑμνιτὸς ἔχει παραβληθῇ μ' ἓνα πελώριο μολοσσό, πού εἶναι ἐκπεσμένος στὰ πόδια τῆς Ἀθήνας, ὁ Λυκαθηττὸς μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ὁ φύλακας ἄγγελός της. Καθὼς ὑψώνεται στὸ κέντρο τῆς μεγάλης πολιτείας—σὰν νὰ ἔχῃ ἀναδυθῇ ἀπὸ τὴν καρδιά της,—μὲ τὶς βάσεις του καταφύτες ἀπὸ πεῦκα καὶ τὴν κορυφὴν του γυμνὴ, μοιάζει μ' ἓνα πανύψηλο κι εὐσωμο μοναχό, πού, τυλιγμένος στὸ ράσο του, ὑψώνει τὸ κεφάλι στὸν οὐρανὸ καὶ προσεύχεται γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Κάποτε μάλιστα ἡ φωνὴ τῆς προσευχῆς του ξεχύνεται ἀπὸ κεῖ πάνω γλυκεῖα καὶ ἀπαλὴ καὶ ἀπλώνεται σὰν μῆνυμα εἰρήνης καὶ ἀγάπης πᾶν ὅπου τ' ἀπειρα στίπια. Κι ἐκεῖνα, ἀπλωμένα κάτω, στὸν κάμπο τῆς Ἀττικῆς, φαίνονται σὰν πλῆθος λαοῦ, πού, ἀκούοντας τὸ ἱερὸ κάλεσμα, ἔπεσε μ' εὐλάβεια στὰ γόνατα, γιὰ νὰ προσευχηθῇ μαζί του.

Τὸ ξέρεις ὅτι ἡ φωνὴ ἐκεῖνη εἶναι οἱ ἦχοι ἀπὸ τὴν καμπάνα τῆς ἐκκλησίτσας του. Ἀλλὰ ἐσύ, πού ἀκουεῖς βαθύτατα μέσα σου τὴν ἀτήρησι τους, τοὺς νοιώθεις σὰν παλμούς καρδιάς—τοὺς ζεστοὺς παλμούς τῆς καρδιάς τῆς Ἀθήνας—καὶ τοὺς σμίγεις μὲ τοὺς δικούς σου σ' ἓνα κοινὸν ἁρμονικὸν ὕμνο πρὸς τὸν Θεό.

Ἡ ἐντύπωσι αὐτὴ δυναμώνει ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ἀντικρύσῃς ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὴν Ἀκρόπολι. Οἱ κολώνες τοῦ Παρθενῶνος ἐκεῖ τὸ καμπαναριὸ τῆς μικρῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐδῶ. Ὁ μεγαλόπρεπος ναὸς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κάλλους ἐκεῖ ἡ σεμνὴ στέγη ἐδῶ τοῦ νοτιστιανικοῦ πνεύματος. Ἐκεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀθήνα· ἐδῶ ἡ Χριστιανικὴ.

Καὶ καθὼς μεταφέρεις τὸ βλέμμα σου ἀπὸ τὸν ἓνα λόφο στὸν ἄλλο, σμίγεις καὶ συνταυτίζεις τὶς δυὸ μορφὲς τῆς πολιτείας καὶ σχηματίζεις καὶ στήνεις μέσα σου, ὠραία, μεγάλη καὶ ὑπέροχη, τὴν μιά καὶ ἑνιαία, τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια μορφή τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Λυκαθηττὸς δὲν ἔχει μεγάλου ὕψους (275 μόνον μέτρα). Καὶ ὅμως, καθὼς ὀρθώνεται ἀπομονωμένος καὶ μοναχικός, μὲ τὶς ἀπότομες πλαγιές του καὶ τοὺς ἀπόκρημνους βράχους του, δίνει τὴν ἐντύπωσι τοῦ μεγάλου ὕψους. Καὶ τὴν ἐντύπωσι αὐτὴ τὴν δίνει ἀκόμη περισσότερο ὅταν τὸν ἀνεβαίνεις.

Μολοντὶ ὁ δρόμος τυλίγεται μὲ ὀμαλοὺς ἐλιγμούς πρὸς τὴν κορυφὴν του, δὲν εἶναι καὶ πολὺ εὐκολος στὸ ἀνεβάσμα. Γι' αὐτὸ ἔγινε κάποτε λόγος νὰ ἐγκατασταθῇ «ἀσσανσέρ» ἢ ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος, γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἐπισκέπτες ν' ἀνεβαίνουν ἀνετα καὶ γρήγορα! Εὐτυχῶς ὅμως ἡ ἀστοχία, ἡ ἀνίερη μπορεῖ νὰ πῇ κανεῖς, σκέψι ἀποκρούσθηκε καὶ ἐματαιώθηκε. Καὶ ἔτσι θὰ ἐξακολουθήσουν ν' ἀνεβαίνουν οἱ ἄνθρωποι στὸν Λυκαθηττὸ ὅχι σὰν ἀπλοὶ ἐπισκέπτες, σὰν τουρίστες, ἀλλὰ σὰν προσκυνητὲς.

Θὰ κουράζονται βέβαια, ἀλλὰ ἡ κόουρασι αὐτὴ θὰ τοὺς δίνει σὲ κάθε βῆμα τὸ ὠραῖο καὶ ἐξαγνιστικὸ αἶσθημα τῆς ἀνόδου. Σὲ κάθε βῆμα θὰ νοιώθουν ν' ἀπομακρύνονται ὀλοένα ἀπὸ τὰ γήινα. Καὶ ὅταν θὰ φθάσουν στὴν κορυφὴ, ὁ θεσμός τους μὲ τὰ χαμηλὰ καὶ τὰ ταπεινὰ τῆς ζωῆς θὰ ἔχῃ σπάσει καὶ θὰ ἔχουν αἰσθανθῇ ὅτι ἀγγίζουν τὸν οὐρανὸ.

Τότε, οἰκνώντας κάτω μιά ματιά, θὰ θυμηθοῦν τοὺς στίχους τοῦ Λάρενς Μπίνσον καὶ θὰ πούν μαζί του:

Ὁ φειδωτέ,

χρυσόκοκκινοςπῆλιωτε,

πευκοτριγυρισμένε,

λευκοκόρυφε Λυκαθηττέ!

Πάνω ἀπὸ στέγες σκορπιστὲς ὑψώνεις μιάν ἀπόκρημνην αἰχμή. Μὲ τὴ μοντέρνα σύγχυσι, τὴ βουὴ τῆς ἐκπεσμένης πόλης τί σχέσι ἐσὺ ἔχεις τώρα;

Καὶ ἀληθινὰ, καμμιὰ σχέσι δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ σεμνὸ καὶ καθαρό ἐκεῖνο ὕψος καὶ στὴ «μοντέρνα» σύγχυσι καὶ βουὴ ἐκεῖ κάτω.

Ἡ πελώρια πολιτεία μικραίνει, στενεύει καὶ χωρεῖ μέσα σὲ μιά χούφτα γῆς. Τὰ στίπια γίνονται μικρὰ ἄσπρα κουτάκια, τὰ δέντρα κολλοῦν στὸ χῶμα σὰν πράσινες κουκκίδες καὶ οἱ ἄνθρωποι παίρνουν τὶς ἀληθινὰς τοὺς διαστάσεις μέσα στὸ ἀπειρο: γίνονται μικρὰ μυρμήγκια, ἀνίσχυρα καὶ ἀσήμαντα μπροστὰ στὸν ὄγκο καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς δημιουργίας.

Ἐτσι αἰσθάνεσαι κι ἐσύ τὸν ἑαυτό σου ἐκεῖ πάνω: ἓνα ἐλάχιστο κι ἀσήμαντο μυρμήγκι, ἓνα ταπεινὸ σκουληκάκι, πού ἐξαφανίζεται κάτω ἀπὸ τὸν ἀπείρατο καταγάλανο θόλο τ' οὐρανοῦ. Καὶ ὅμως, καθὼς βλέπεις ἐαφνικὰ μιά μικρὴ ὀσπρη πεταλούδιτσα νὰ φτερουγίζει ἐκεῖ γύρω, νοιώθεις πὼς ἀπ' αὐτὸ ἀκρι-

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

ὥς τὸ σκουληκάκι ἔχει ξεπεταχθῇ κιόλας τὸ ἔντομο, πού λέγεται «ψυχὴ»—ἡ ψυχὴ σου—καὶ φτερουγίζει κι αὐτὴ γύρω καὶ πάνω, ἀνάλαφρη καὶ χαρούμενη σὰν πεταλούδα, ἐλεύθερη κι ἀγνὴ σὰν πεταλούδα.

Τὸ ὄνομα τοῦ Λυκαθηττοῦ κατὰ τὴν ἐπικρατέστερη ἐκδοχή, προέρχεται ἀπὸ τὶς λέξεις «λύκη» (πού σημαίνει λυκαυγὲς, χαραυγὴ) καὶ «βαίνω». Ἐκεῖ, ἀληθινὰ, στὴν ψηλὴ καὶ μοναχικὴ κορυφὴ του, ἡ λύκη βαίνει πρώτα-πρώτα, γιὰ νὰ προμηνῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὸ πραγματικό, ἀλλὰ καὶ τὸ συμβολικὸ ξημέρωμα.

Ἀκόμα καὶ αὐτὴ ἡ μυθολογικὴ ἱστορία τῆς δημιουργίας του δίνει στὴν ὑπαρξὶ του πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ νόημα. Ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ—λέγει ὁ μῦθος—ἀναζητοῦσε στὴν Ἀττικὴ ἓνα κατάλληλο βράχο, γιὰ νὰ τὸν φέρῃ στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ τὸν στήσῃ μπροστὰ στὴν Ἀκρόπολι, νὰ γίνῃ στήριγμα καὶ προπύργιο τῆς. Τὸν βρῆκε λοιπὸν αὐτὸν τὸν βράχο στὴν Παλλήνη—τὸν Ἀττικὸ δῆμο βορειοανατολικά τῶν Ἀθηνῶν—καὶ τὸν ἔφερε στὸ ἄστυ· ἀλλὰ στὸ δρόμο μιά κουρούνα τῆς ἔδωσε τὴ δυσάρεστη πληροφορία, ὅτι οἱ τρεῖς κόρες τοῦ Κέκροπος—ἡ Ἀγραυλός, ἡ Ἔρση καὶ ἡ Πάνδροσος—ἀθετώντας τὴν ὑπόσχεσί τους νὰ φυλάξουν ἀπαραβίαστο τὸ κἀνίστρο μὲ τὸν μικρὸν Ἐριχθόνιο, πού τοὺς τὸ εἶχε ἐμπιστευθῇ ἡ Ἀθηνᾶ, τὸ ἄνοιξαν καὶ ἀποκόλυσαν τὸ μυστικὸ τῆς. Τότε ἡ θεὰ, θυμωμένη γιὰ τὴν ἀπιστία καὶ θέλοντας νὰ φθάσῃ ἀμέσως στὴν Ἀκρόπολι, ὅπου βρισκόταν τὸ κἀνίστρο, ἐπέταξε τὸ βράχο στὴ μέση τοῦ δρόμου. Καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ χειρονομία τῆς ἀρετῆς ἐδημιουργήθηκε ὁ Λυκαθηττὸς.

Ἐτσι ὁ λόφος δὲν ἔγινε στήριγμα καὶ προπύργιο τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπως ἤθελε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἐγίνε ὅμως στήριγμα καὶ προπύργιο δηλ. τῆς πόλεως τῆς. Καὶ στάθηκε ἐκεῖ καὶ στέκει ἀκόμη καὶ θὰ στέκει γιὰ πάντα ἄγρυπνος καὶ πιστὸς φύλακας τῆς ἁγνῆς, πού τὴν κρατεῖ καὶ θὰ τὴν κρατῇ παντοτεινὰ ἀνέγχιτῃ ἀπὸ τοὺς αἰῶνες, τοὺς πολέμους καὶ τὶς περιπέτειες τῆς πολυτάραχης καὶ δοξασμένης ζωῆς τῆς.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΜΥΘΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ

ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗ 'Υφηγητοῦ Παιδείας
τρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν

6. Ὁ μῦθος τοῦ κρυολογήματος. Μόλις κάποιος ἔχει συνάχι ἢ ἀρχίσῃ νὰ βήχῃ ἢ τοῦ πονάει ὁ λαιμὸς ἀμέσως βγαίνει τὸ συμπτέρασμα. Κάπου κρύωσε ! Εἶναι ὅμως ἀλήθεια ὅτι τὸ κρύωμα, δηλαδὴ νὰ βγοῦμε σὲ κρύο ἀέρα, ἢ νὰ βραχοῦμε λίγο ἢ νὰ μᾶς κτυπήσῃ ἓνα ρεῦμα, εἶναι πάντα ὑπεύθυνο γιὰ τὶς ἀρρώστειες αὐτές ; 'Ασφαλῶς ὄχι ! Προσέξτε με ὅμως καλὰ. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι τὸ νὰ ἐκτεθοῦμε στὸ κρύο δὲν φταίει ποτὲ ὅταν παθαίνουμε συνάχι ἀμυγδαλίτιδα ἢ βήχα. 'Εκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι ὁ κόσμος ὑπερβάλλει πολὺ τὴ σημασία τοῦ κρυώματος καὶ ἀγνοεῖ ἢ παραβλέπει τὴν ἄλλη μεγάλη αἰτία τῶν παθήσεων αὐτῶν, δηλαδὴ τὴ μόλυνσι. Τὸ συνάχι, λαιμὸς καὶ τὰ παρόμοια ὀφείλονται σὲ μιὰ φλεγμονὴ στὴ μύτη ἢ παρακάτω στὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα, ποὺ τὴν προκαλοῦν μικρόβια ἢ διηθητοὶ ἰοί (πολὺ μικρὰ μικρόβια, ἀόρατα καὶ μὲ τὸ μικροσκόπιο ἀκόμη). Αὐτὰ λοιπὸν τὰ μικρόβια μεταδίδονται ἀπὸ τὸν ἓνα στὸν ἄλλον καὶ ἔτσι μεταδίδεται καὶ ἡ ἀρρώστεια. Τὸ κρύωμα διευκολύνει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀρρώστειας, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ κυρία αἰτία. Μὲ τὸ νὰ θεωροῦμε τὸ κρύωμα σὰν μόνην αἰτία καὶ νὰ παραβλέπουμε τὴ μόλυνσι, δηλαδὴ τὴ μετάδοσι ἀπὸ τὸν ἓνα στὸν ἄλλο, στρέφουμε ὅλη μας τὴν προσοχὴ γιὰ προφύλαξιν στὰ πολλὰ ρούχα καὶ στὰ κλειστὰ παράθυρα καὶ δὲν προσέχομε νὰ ἀποφεύγουμε ἐπαφὴ μὲ ἄτομα, ποὺ ἔχουν ἤδη μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀρρώστειες.

Κι ἔτσι βλέπομε ἐμεῖς οἱ γιατροὶ μωρὰ, ποὺ μᾶς τὰ φέρνουν νὰ τὰ ἐξετάσωμε καὶ ὅταν τὰ ξεντύουν μοιάζουν σὰν κρεμμύδια ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ ρούχα κι ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὸ πᾶν σὲ μέρη, ποὺ ἔχει συνωστισμὸ πολὺ καὶ ποὺ δεκάδες ἄνθρωποι βήχουν καὶ φτερνίζονται πάνω τους.

Προφύλαξι λοιπὸν ἀπὸ συνάχι, βήχες, ἀμυγδαλίτιδες καὶ τὰ παρόμοια δὲν σημαίνει μόνον προφύλαξι ἀπὸ τὸ κρύο ἀλλὰ ἀκόμη σπουδαιότερο—καὶ ἰδίως γιὰ τὰ μωρὰ καὶ τὰ παιδιὰ—καὶ προφύλαξι ὅσο εἶναι δυνατὸν ἀπὸ ἐπαφὴ μὲ πρόσωπα ποὺ ἔχουν αὐτὲς τὶς ἀρρώστειες. 'Η πολλὴ μάλιστα προφύλαξι ἀπὸ τὸ κρύο εἶναι δίκωπο μαχαίρι, γιὰτὶ κλείνοντας τὰ παράθυρα συνεχῶς κρατοῦμε βέβαια ζεστὸ τὸ δω-

μάτιο ἀλλὰ καὶ ἐμποδίζομε τὸν ἀερισμὸ του, ὥστε ὅλα τὰ μικρόβια ἀπὸ βήχες καὶ φτερνίσματα λιμνάζουν ἐκεῖ μέσα.

Πολλὲς ἐπίσης μητέρες ἀποδίδουν τὴ διάρροια τοῦ μωροῦ τους στὸ ὅτι κρύωσε ἢ κοιλιὰ του. Κι αὐτὸ βέβαιον μπορεῖ νὰ συμβῇ καμμιά φορά, ἀλλὰ πολὺ συχνότερη αἰτία διάρροιας εἶναι καὶ πάλι μόλυνσις ἀπὸ μικρόβια. Κι ἔτσι ἀντὶ νὰ βάζουν οἱ μητέρες φανέλλες στὴν κοιλιὰ τοῦ μωροῦ, πολὺ καλύτερα εἶναι νὰ προσέχουν στὴν ἀπόλυτη καθαριότητα ὅταν ἐτοιμάζουν τὸ φαγητὸ τοῦ παιδιοῦ τους.

7. Ὁ μῦθος τοῦ κομμένου γάλακτος. «Γιατρέ, τὸ παιδί μου ἔκανε ἔμετό καὶ ἔβγαλε τὸ γάλα του ὅλο κομμένο!» Τὸ λέει αὐτὸ ἡ καυμένη ἢ μητέρα καὶ τονίζει τὸ «κομμένο» γιὰτὶ νομίζει ὅτι εἶναι δείγμα σοβαρῆς ἀρρώστειας. Κι ὅμως τὸ κόψιμο τοῦ γάλακτος στὸ στομάχι εἶναι ἓνα πρᾶγμα ἀπόλυτα φυσιολογικὸ καὶ ἂν τὸ γάλα βγῇ στὸν ἔμετό κομμένο αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι ἔμεινε ἀρκετὴ ὥρα στὸ στομάχι καὶ πρόφτασε νὰ κόψῃ. Τὸ κόψιμο τοῦ γάλακτος στὸ στομάχι εἶναι τὸ πρῶτο βήμα γιὰ τὴν πέψιν τοῦ γάλακτος κι ἐπομένως ὁ ἔμετός μὲν δικαίως ἀνησυχεῖ τὴν μητέρα καὶ τὴν κάνει νὰ πᾶ τὸ παιδί της στὸ γιατρό, ἀλλὰ τὸ ὅτι τὸ γάλα στὸν ἔμετό φάνηκε κομμένο δὲν δικαιολογεῖ καμμιά πρόσθετη ἀνησυχία.

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Καθαριότης

'Υγιὲς ἂν θέλῃς νᾶσαι στὴ ζωὴ σου καὶ γερός, πρέπει νᾶσαι πρῶτα ἀπ' ὅλα ὅσο παίρνει καθα-
ρός,

Καθαριότης τί θὰ πῇ ;

Χέρια καλοπλυμένα,

ὅλο τὸ σῶμα καθαρό

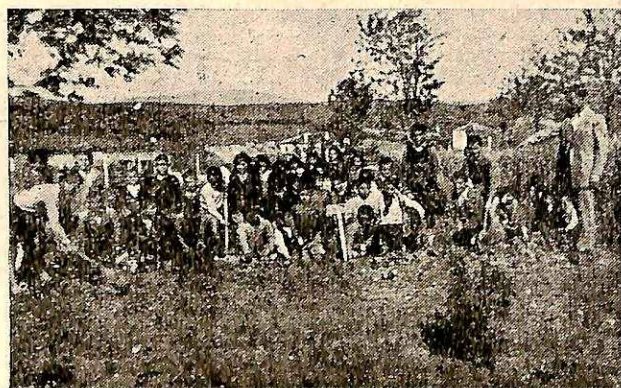
— μὴν τὸ φοβάσαι τὸ νερὸ —

καὶ δόντια πάντα κάτασπρα, καλοκαθαρισμένα.
B.

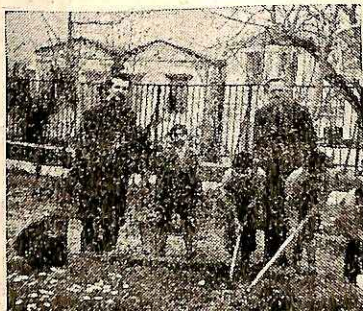
Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. 'Ανορράχης
'Εορδαίως ψάλλουν τὰ κολάντα ὑπὲρ
τῶν σκοπῶν τῆς ομάδος.
Juniors of Elem. School Anarrachi
singing the carols in favour of the
groups aims.

Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Μεταξοχωρίου
Κιλκίς εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.
Juniors of elem. School Metaxochorion Kilkis in their School garden.

Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γ' Δημοτικοῦ
Σχολείου Χίου εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.
Juniors of 3rd elem. School Chios in
their school garden.

ἈΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΩΝ

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

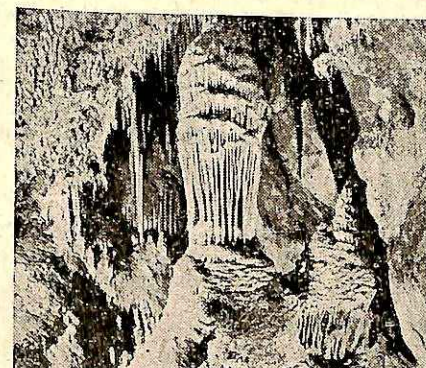
'Η Αυστραλία εἶναι ἡ πέμπτη κατὰ τὸ μέγεθος ἡπειρος τῆς γῆς. Θὰ μπορούσε μάλιστα πολὺ δικαιολογημένα νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς, ὅτι ἡ ἡπειρος αὕτη εἶναι μᾶλλον νήσος, ἢ μεγαλύτερη νήσος τῆς γῆς, ἀφοῦ περιβάλλεται ὁλόγυρα ἀπὸ θάλασσα. 'Επειδὴ ὅμως ἡ ἔκτασί της εἶναι ἀρκετὴ—7.631.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα—γί' αὐτὸ θεωρεῖται ὡς ἡπειρος.

'Η Αυστραλία ἀνακαλύφθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴν, μολονότι ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἀκόμη ἐποχὴ πολλοὶ ὑποψιάζονταν, ὅπως ὁ περίφημος 'Ελληνας ἀστρονόμος καὶ γεωγράφος Πτολεμαῖος, ὅτι πρὸς τὰ νότια τῆς «κοικουμένης», ὅπως ὠνόμαζαν τότε τὶς τρεῖς ἡπείρους, 'Ασία, Εὐρώπην καὶ 'Αφρικὴν, ὑπῆρχε κάποια μεγάλη καὶ ἀγνωστὴ χώρα. 'Η ὑπαρξὶς ὅμως τῆς χώρας αὐτῆς ἔμεινε ἀπλή ὑπόψις, ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ Μαγγελάνου (1520). Ὁ διάσημος αὐτὸς θαλασσοπόρος, ἐκτελώντας τότε τὸν πρῶτό γύρο τοῦ κόσμου, ὅταν διέπλεε τὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανόν, διέκρινε κάποια «ἀγνωστὴ νοτιά χώρα», χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὴν ὀρίσῃ ἀκριβῶς. Ἀπὸ τὸ ὄνομα «νοτία», ποὺ στὰ λατινικὰ λέγεται «άουστράλις», ὠνομάσθη ἀργότερα ἡ νέα ἡπειρος Αὐστραλία.

Πρῶτοι ἀνεκάλυψαν καὶ ἐξερεύνησαν κάπως τὰ παράλια τῆς Αὐστραλίας οἱ 'Ολλανδοὶ τὸ 1605, καὶ οἱ πρῶτες ὁπωσδήποτε ἀκριβεῖς πληροφορίες γιὰ τὴν νέα ἡπειρο ὀφείλονται στὸν 'Ολλανδὸν θαλασσοπόρο Τάσμαν (1642). Γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ τὸ πρῶτο ὄνομα τῆς Αὐστραλίας ἦταν Νέα 'Ολλανδία.

'Εκεῖνος ὅμως, ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ πραγματικὸς ἐξερευνητὴς τῶν αὐστραλιανῶν παραλίων, εἶναι ὁ περίφημος 'Αγγλος θαλασσοπόρος Τζαίμς Κούκ, ὁ ὁποῖος μάλιστα καὶ κατέλαβε τὴν νέα ἡπειρο γιὰ λογαριασμὸ τῆς 'Αγγλίας τὸ 1770.

Τὸ 1788 οἱ 'Αγγλοὶ ἐστειλαν στὴν νέα ἡπειρο τοὺς πρῶτους ἀποίκους, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταστάθηκαν στὰ νοτιοανατολικά παράλια, στὴν περιο-

'Η Μεγάλη Κολόνα
'Ενα ἀπὸ τὰ περίφημα σπήλαια τοῦ Γενολάν

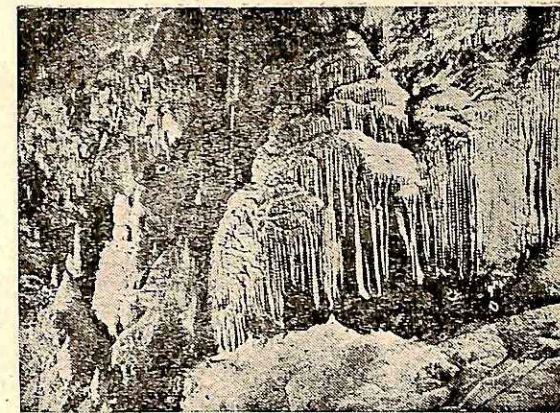
χὴ ποὺ εἶναι χτισμένη σήμερα ἡ πόλις Σίδνεϋ. Ἀργότερα ἐσταλίσαν καὶ ἄλλοι ἀποικοὶ καὶ Κυβερνητῆς τῆς νέας ἀποικίας, ἡ ὁποία ἀπο τότε ἀρχισε νὰ παίρνῃ ἀγγλικὸ χαρακτῆρα.

Γιὰρὰ ταῦτα τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἡπείρου γιὰ πολλὰ χρόνια ἔμεινε τελείως ἀνεξερεύνητο. Καὶ οἱ λόγοι ἦταν οἱ ἐξῆς: Πρῶτα-πρῶτα ἡ προσεγγισίς των πλοίων στὰ διαφορα σημεία τῶν αὐστραλιανῶν παραλίων εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον καὶ διότι τὰ ἀσφαλισμένα λιμάνια εἶναι λιγοστά καὶ διότι γύρω ἀπὸ τὰ παράλια αὐτὰ βρίσκονται κοραλλιογενεῖς ὕφαλοι, πολὺ ἐπικίνδυνον, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀληθινὰ φράγματα. Περιφημοὶ εἶναι τὸ Μεγάλον Φράγμα, στὰ ανατολικά καὶ βορειοανατολικά παράλια, ποὺ ἀπλώνεται σὲ σχῆμα τόξου καὶ ἔχει μᾶκρος 2.400 χιλίον., πλάτος 150, ἀπέχει δὲ ἀπὸ τὴν ἀκτὴ περὶ τὰ 200.

Πρὸς βορρᾶν πάλι τοῦ Σίδνεϋ ὑφίσταται μιὰ μεγάλη ὀροσειρά, τὰ Κυανὰ (Γαλάζια) ὄρη, τὰ ὁποῖα, τότε τοῦλάχιστον, ἐμποδίζαν νὰ προχωρήσῃ κανεὶς στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἡπείρου. Γιὰ νὰ τὴν ἐξερευνήσῃ αὐτὰ καὶ οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι ἀποικοὶ δὲν ἦταν καταλλήλοι γιὰ μιὰ τέτοια ἐπιχείρησι.

'Ετσι ἡ ἐξερεύνησις τῆς Αὐστραλίας ἀρχισε μόλις κατὰ τὸ 1813, ὅταν πρῶτος ὁ ἐξερευνητὴς Μπλάκσλαντ διέσχισε τὰ Κυανὰ ὄρη καὶ ἐγνώρισε γιὰ πρώτη φορά τὰ παράξενα ποταμὶα τῆς Αὐστραλίας, τὰ ἔμεινε μολιζοῦν μὲ τὴν στρουθοκάμηλον. Προχωρώντας στὴν ἐξερεύνησι τῆς ὀροσειρᾶς αὐτῆς, ὁ Μπλάκσλαντ ἀνεκάλυψε καὶ τὰ περίφημα σπήλαια τοῦ Γενολάν, ὀνομαστά γιὰ τοὺς σταλακτίτες καὶ τοὺς σταλαγμίτες των.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ σπήλαια αὐτὰ βρίσκονται στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς καὶ φωτίζονται σὲ ἀρκετὸ βάθος ἀπὸ τὸ ἥλιακὸ φῶς. Ἀλλὰ πάλι εἶναι ὑπόγειον καὶ ποτὲ δὲν φθάνουν ὡς αὐτὰ οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Ὅλα ὅμως παρουσιάζουν ἓνα φαντασμαγορικὸ καὶ μεγαλοπρεπὲς θέαμα, ὅταν φωτίζονται μὲ ἠλεκτρικὸ ἢ με μαγνήσιο. Οἱ σταλακτίτες, ποὺ κρέμονται ἀπὸ τὶς ὀροφῆς των σπηλαίων καὶ οἱ σταλαγμίτες, ποὺ ὑψώνονται ἀπὸ τὸ δάπεδον πρὸς τὴν ὀροφήν, παίρνουν παράδοξα καὶ φανταστικὰ σχήματα, ὥστε ὁ ἐπισκέπτης μένει πραγματικὰ μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ἀπὸ θαυμασμό. Μερικὰ ἀπὸ τὰ σπήλαια αὐτὰ ἔχουν ὀνόματα, ποὺ φανερώνουν τὴν ὠραιότητά τους: 'Η Μεγάλη Κολόνα, ὁ Μιναρὲς, ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος, τὸ Παλάτι τοῦ 'Αλλεξάνδρου κλπ.

'Άλλο σπήλαιο τῶν Κυανῶν ὀρέων

Μετὰ τὸν Μπλάκσλαντ πολυάριθμοι ἐξερευνητικὲς ἀποστολὲς ἐπρωχώρησαν ἀκόμη περισσότερο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἡπείρου, τὴ διέσχισαν πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις καὶ ἀνεκάλυψαν ποταμούς, λίμνες, ὄρη, ἐρήμους, ἀγνωστὰ ζῶα καὶ φυτὰ.

Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἀποστολὲς αὐτὲς ἐνισχύθηκαν οικονομικὰ ἀπὸ τοὺς διαφόρους Κυβερνήτες τῆς Αὐστραλίας. Αὐτοὶ εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ πολλοὶ ποταμοὶ καὶ ὄρη τῆς Αὐστραλίας φέρουν τὰ ὀνόματα ἐξερευνητῶν, κυβερνητῶν, κλπ. (Ποταμὸς Ντάρλινγκ, ὄρη Στούαρτ, λίμνη Βικτώρια κ. ἄ.).

'Όταν κατὰ τὸ 1844 ἀνακαλύφθηκε στὸ αὐστραλιανὸ ὑπέδαφος χρυσός, ἡ ἡπειρος ἀρχισε νὰ διατρέχεται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις ὄχι μόνον ἀπὸ ἐπιστήμονες ἐξερευνητὲς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολυάριθμους χρυσοθήρες, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦσαν παντοῦ τὸ πολυτίμητο μέταλλο. 'Ετσι μέχρι τοῦ 1880 ὅλη σχεδὸν ἡ Αὐστραλία εἶχε ἐξερευνηθῇ. Σ' αὐτὸ συνετέλεσε καὶ τὸ ὅτι οἱ ἐξερευνηταὶ αὐτοὶ δὲν παρουσίαζαν τοὺς κινδύνους, ποὺ συγαντοῦσαν οἱ ἐξερευνητὲς στὶς ἄλλες ἡπείρους ἀπὸ τὰ διαφορα θηρία, ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι στὴν Αὐστραλία σαρκοφάγα θηρία δὲν ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀγριο σκύλον δόγκο, ποὺ σπάνια εἶναι ἐπικίνδυνος γιὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ μερικὰ εἶδη δηλητηριωδῶν φιδῶν. 'Ενας μόνον εἶναι ὁ φοβερός ἐχθρὸς τῶν ἐξερευνητῶν: ἡ δίψα. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ ἡ Αὐστραλία εἶναι ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἀνδρῶν τοποῦς τῆς γῆς.

Σήμερα ἡ Αὐστραλία ἀποτελεῖ μέλος τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς φθάνει τὰ 7.000.000, ὅλος δὲ αὐτὸς ὁ πληθυσμὸς εἶναι συγκεντρωμένος στὰ παράλια, ὅπου ἔχουν χτιστὴ μεγάλες καὶ ὠραίες πόλεις, μὲ πᾶρκα μεγάλα, δρόμους πλατεῖς καὶ πανυψηλοὺς οὐρανοξύστες, οἱ ὁποῖοι ἐνθυμίζουν τὶς πόλεις τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς. Τὸ ἐσωτερικὸ εἶναι πολὺ ἀραιοκατοικημένο καὶ τὸ κέντρο τῆς ἡπείρου ἀποτελεῖ μιὰ τεράστια ἐρήμος.

'Όσο γιὰ τοὺς ἰθαγενεῖς, αὐτοὶ ζοῦν ἀποτραπηγμένοι στὰ δάση τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅλοι-ὅλοι δὲ ὑπολογίζονται σὲ 150—200 χιλιάδες. Φαίνεται ὅμως πὼς ὁ ἀριθμὸς των διαρκῶς ἐλαττώνεται καὶ δὲν εἶναι μακριὰ ἡ ἡμέρα, ποὺ θὰ ἐξαφανισθοῦν ἐντελῶς.

Οί θησαυροί της Νεκράς Θαλάσσης

Η Νεκρά θάλασσα
Τίποτα δεν φυτρώνει στις όχθες της, κανένα
ζώο δεν ζει στα νερά της παράξενης αυτής
λίμνης.

Είς τὰ ὄρια Παλαιστίνης καὶ Ὑ-
περιορδανίας σχηματίζεται μιά ἀρ-
κετὰ μεγάλη λίμνη, γνωστὴ περισ-
σότερο με τὸ ὄνομα Νεκρὰ θά-
λασσα. Τὸ μήκος τῆς λίμνης αὐ-
τῆς εἶναι 76 χιλιόμετρα καὶ τὸ με-
γαλύτερο πλάτος τῆς 16, ἡ δὲ ἐπι-
φάνειά τῆς ἔχει ἑκτάσι 926 τετρα-
γωνικά χιλιόμετρα, δηλ. μόλις εἶναι
λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἑκτάσι
τῆς Χίου, ἡ ὁποία εἶναι 858 τετ-
χιόμετρα.

Γιὰ τὴ μικρὴ ὅμως σχετικὰ ἑκ-
τάσι τῆς, ἡ λίμνη αὐτὴ ἔχει μεγά-
λη οἰκονομικὴ καὶ βιομηχανικὴ
σπουδαιότητα ὅχι μόνο γιὰ τοὺς
κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐκείνης, ἀλ-
λά καὶ γιὰ τὸν κόσμον ολόκληρον, γιὰ
τοὺς θησαυροὺς, ποὺ περικλείονται
μέσα στὰ νερά τῆς καὶ μποροῦν νὰ
ἐξαχθοῦν ἀπ' αὐτά.

Ἡ λίμνη αὐτὴ, ὅπως μᾶς λέν οἱ
γεωλόγοι, οὐκ ὑπῆρχε πρὶν ἀπο τὰ
χρόνια τοῦ Ἀβραάμ. Τότε ἡ περιο-
χὴ ἐκείνη ἀποτελοῦσε μιά καταφυτ-
τὴ καὶ εὐφορώτατη κοιλάδα, στὴν ὁ-
ποία ὑπῆρχαν πολλὲς ὥραιες πόλεις
καὶ χωριά, ὅπως τὰ Σόδομα καὶ τὰ
Γόμορα. Ἐκεῖ ὅμως ὑπῆρχε καὶ κά-
ποιο ἡφαίστειο, τὸ ὁποῖο ξαφνικά
ἐπάθε ἐκρηξί, κατέστρεψε τὰ Σόδο-
μα καὶ τὰ Γόμορα, ὁλόκληρη δὲ ἡ
κοιλάδα ἐπάθε καθίξι καὶ στὸν
κρατῆρα τοῦ ἡφαιστείου ἐσχηματί-
σθηκε ἡ σημερινὴ Νεκρὰ θάλασσα.
Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος, ποὺ ἡ ἐπι-
φάνειά τῆς βρίσκεται 400 μέτρα χα-
μηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς
Μεσογείου καὶ τὸ βάθος τῆς εἶναι,
σχετικὰ μὲ τὴν ἑκτάσι τῆς, ἀρκετὰ
μεγάλο—300 μέτρα.

Τὸ ὄνομά τῆς—Νεκρὰ Θάλασσα
—δικαιολογημένα μᾶς προκαλεῖ τὴν
περίεργειαν. Γιατί ὠνομάσθηκε ἔτσι;
Μήπως ἐπειδὴ στὰ νερά τῆς κατα-
ποντίστηκαν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γό-
μορα; Ὁχι, ἄλλος εἶναι ὁ λόγος:
Μέσα στὰ νερά τῆς λίμνης αὐτῆς
δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει κανένα ζῶο ἢ
φυτό, δὲν ὑπάρχει ἴχνος ζωῆς. Κι
ἂν καμμιὰ φορὰ τὰ νερά τοῦ Ἰορ-
δάνη ἢ τῶν ἄλλων μικρότερων πο-
ταμῶν, ποὺ χύνονται μέσα, τύχη νὰ
παρασύρουν ὡς ἐκεῖ κανένα ψάρι ἢ
ἄλλο ὑδρόβιο ζῶο, τὸ ζῶο αὐτὸ ἀ-
μέσως πεθαίνει. Γι' αὐτὸ λοιπὸν πῆ-
ρε τὸ ὄνομα Νεκρὰ Θάλασσα.

Ἡ ἔλλειψι κάθε ζωῆς ἀπὸ τὰ νε-
ρά τῆς λίμνης αὐτῆς ὀφείλεται στὴ
μεγάλῃ πυκνότητά τους, σὸ ὅτι δη-
λαδὴ περιέχουν, διαλυμένα βέβαια,
διάφορα ἄλατα σὲ μεγαλύτερη ἀνα-
λογία ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλη θά-
λασσα ἢ λίμνη τῆς γῆς. Ἀς πάρω-

με ὡς παράδειγμα τὸ κοινὸ μαγει-
ρικὸ ἄλατι. Τὸ σῶμα αὐτὸ βρίσκε-
ται διαλυμένο μέσα σὸ νερὸ τῆς
θάλασσας σὲ ἀναλογία 3,5% περί-
που. Ἡ ἀναλογία αὐτὴ στὰ νερά
τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης εἶναι ὀχτώ
φορὲς περισσότερο, 25%. Τὸ ἴδιο
συμβαίνει καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα στοι-
χεῖα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ περιέχονται
διαλυμένα σὸ νερὸ τῆς θάλασσας.
Γι' αὐτὸ καὶ τὸ νερὸ τῆς Νεκρᾶς θα-
λάσσης, στὸν ἴδιο ὄγκο, εἶναι πυ-
κνότερο, δηλ. βαρύτερο ἀπὸ τὸ νερὸ
τῶν ἄλλων θαλασσῶν ἢ λιμνῶν.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ πυκνότητα τῶν
νερῶν τῆς ἔχει καὶ μερικὰ ἄλλα πε-
ριέργα αποτελέσματα. Πρῶτα-πρῶ-
τα τὰ νερά αὐτὰ δίνουν τὴν ἐντύπω-
σιν πὼς εἶναι μάλλον λάδι καὶ ὅχι
νερὸ. Τὰ κύματα, ποὺ σηκώνει καὶ ὁ
πῖθ ὀντατὸς ἀνεμος, ἐξ αἰτίας τῆς
πυκνότητος, εἶναι σχετικῶς μικρά.
Ἄν ἐπιχειρήσῃ κανεὶς νὰ κολυμπή-
σῃ μέσα στὴν παράξενη αὐτὴ λίμνη,
δὲν θὰ κατορθώσῃ. Ἰὸ σῶμα τοῦ θά-
εἶναι τὸ μισὸ καὶ περισσότερο ἔξω
ἀπὸ τὸ νερὸ. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ξέρῃ
νὰ κολυμπᾷ, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος
νὰ πνιγῇ. Τὸ πυκνὸ νερὸ, καὶ χωρὶς
τὴ θέλησί του, τὸν κρατεῖ στὴν ἐπι-
φάνειαν. Σχετικὰ ἀναφέρεται, ὅτι ὁ
τῶν Ῥωμαίων αυτοκράτωρ Τίτος
ὑποδούλωσε τὴν Παλαιστίνην, διέταξε
νὰ ρίξουν μέσα στὴ Νεκρὰ θάλασσα
πολλοὺς ἀλυσσοδεμένους αἰχμαλώ-
τους, κανέναν ὅμως δὲν ἐπνίγηκε,
γιατὶ τὰ σώματά τους, ἂν καὶ ἦσαν
φορτωμένα μὲ βαρεῖες ἀλυσίδες,
ἦσαν ἀδύνατο νὰ βουλιάξουν. Καὶ
ὅταν πάλι βῇ ἀπὸ τὸ νερὸ, τὸ σῶ-
μα τοῦ εἶναι σκεπασμένο ἀπὸ ἓνα
λεπτὸ στρώμα ὁλῶν, ὥστε πρέ-
πει νὰ ξεπλυθῇ μὲ ἄφθονο γλυκὸ
νερὸ γιὰ νὰ καθαρισθῇ.

«Τὸ νερὸ τῆς λίμνης, ὅταν τὸ
πιῇ κανεὶς, - γράφει ἓνας συγγρα-
φεὺς - καίει τὸ στομάχον σὰν τὸ πῖθ
καυστικὸ ὑγρὸ. Ἄν μὴ κανεὶς μέ-
σα ὡς τὰ γόνατα, δυσκολεύεται νὰ
προχωρήσῃ περισσότερο τόσο τὸ
τὸ νερὸ εἶναι βαρὺ. Οὐτε ἂν κολυ-
μπήσῃ μπορεῖ, ἀλλὰ οὐτε καὶ βυ-
θίζεται, παρὰ πλέει σὰν σηματοῦρα
λιμανιοῦ».

Ἐνας ἄλλος πάλι συγγραφεὺς
βεβαιώνει πὼς τὰ νερά κρατοῦν
στὴν ἐπιφάνειαν τόσο καλὰ τὸ σῶμα
τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε «μπορεῖ κανεὶς
νὰ διαβάξῃ μέσα σὸ νερὸ κρατών-
τας μὲ τὸ ἓνα χερί τὸ βιβλίον καὶ τὸ
ἄλλο μὴ ὀμπρέλλα».

Ἡ μεγάλη αὐτὴ πυκνότητα τῶν
νερῶν τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης ὀφείλε-
ται σὲ δυὸ αἰτίες: Ἡ μὴ εἶναι ὅτι
ὁ Ἰορδάνης μεταφέρει κάθε χρόνο
μέσα στὴ λίμνη τεράστιες ποσότητες
διαφόρων ὁλῶν, ἀπὸ τὰ πετρώμα-
τα, ποὺ διαλύουν τὰ νερά του. Ἡ ἄλ-

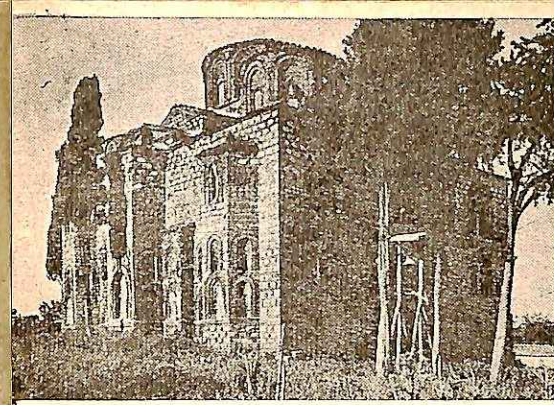
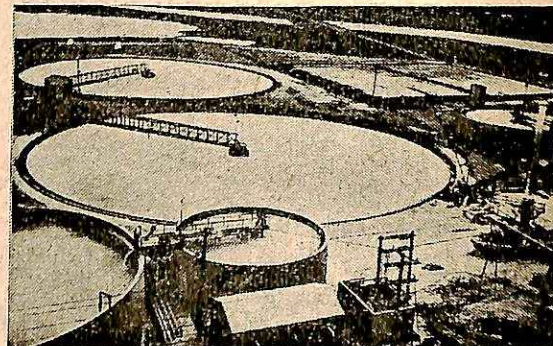
λὴ αἰτία εἶναι ἡ μεγάλη ἐξάτμισι,
ποὺ γίνεται ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν
νερῶν τῆς, λόγῳ τοῦ ξηροῦ καὶ θερ-
μοῦ κλίματος τῆς Παλαιστίνης.

Ἀποτελεσμα τῶν δυὸ αὐτῶν αἰτί-
ων εἶναι ὅτι τὰ νερά τῆς Νεκρᾶς
θαλάσσης περιέχουν σὲ πολὺ μεγα-
λύτερη ἀναλογία ὅλα ἐκεῖνα τὰ συ-
στατικά, ποὺ βρίσκονται συνήθως
διαλυμένα μέσα στὰ νερά τῶν θα-
λασσῶν. Καὶ τέτοια εἶναι τὸ ἄλατι,
τὸ μαγνήσιον, τὸ ἀσβέστιον, τὸ κά-
λιον, τὸ ἰώδιον, τὸ βρώμιον, ὁ χαλ-
κός, ὁ ψευδάργυρος, ὁ μόλυβδος καὶ
πολλὰ ἄλλα, ἀκόμη καὶ ἀσπὴ καὶ
χρυσάφι.

Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ στοι-
χεῖα αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν
ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ
καὶ προσπάθησε νὰ βρῇ τρόπους νὰ
ἐξάγῃ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἀπὸ τὸ νε-
ρὸ τῆς θαλάσσης, ἀντὶ νὰ τὰ ἀναζη-
τῇ μέσα στὰ σπλάγχνα τῆς γῆς.
Πρῶτο πρῶτο καὶ ἀπὸ τὰ πολὺ
πολὺ ἀρχαῖα χρόνια ἄρχισε νὰ ἐξά-
γῃ τὸ μαγειρικὸ ἄλατι. Ἀργότερα
ἄρχισε νὰ παίρνῃ ἀπὸ τὴ στάχτη
τῶν θαλασσίων φυτῶν, τὸ ἰώδιο,
τὸ βρώμιο, τὸ μαγνήσιο, τὸ κάλιο.
Γιὰ τὴν ἐξαγωγή τῶν στοιχείων
αὐτῶν ἀπὸ τὸ θαλασσινὸ νερὸ ἔ-
χουν ἱδρυθῇ σὲ πολλὰ παράλια μέ-
ρη τοῦ κόσμου εἰδικὰ ἐργοστάσια.

Τέτοια ἐργοστάσια ἔχουν ἱδρυ-
θῇ καὶ στὶς ὀχθες τῆς Νεκρᾶς θα-
λάσσης. Καὶ ἀφοῦ τὰ νερά τῆς πε-
ριέχουν σὲ μεγαλύτερη ἀναλογία τὰ
στοιχεῖα αὐτά, εὐκόλα καταλαβαί-
νομε πὼς καὶ ἡ παραγωγή θὰ εἶναι
μεγαλύτερη καὶ τὸ κόστος μικρότερο.
(Συνέχεια εἰς σελ. 11)

Δεξαμενὲς ὅπου γίνεται ἡ ἐξάτμισι τοῦ θα-
λασσινοῦ νεροῦ, σὲ ἓνα ἀμερικανικὸ ἐργοστάσιον
παραγωγῆς μαγνησίου.

Ἄρτα: Παναγία ἡ Παρηγορήτισσα

Ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι ὡς τὸ Ἀγρί-
νιον εἶναι 38 χιλ. καὶ ἀπ' ἐκεῖ ὡς
τὴν Ἄρτα 96 χιλιόμετρα. Προχω-
ροῦμε πάντα μέσα στὴ βροχὴ. Ἐ-
δῶ καλλιεργοῦν καπνὸ, ρύζι, σιτη-
ρά, βαμβάκι, ἐλῆες καὶ πολλὰ πορ-
τοκάλια. Ἡ περιφέρεια Ἄρτας μό-
νον, παράγει 200 ἑκατομμύρια πορ-
τοκάλια τὸ χρόνο καὶ πολὺ ζουμε-
ρὰ καὶ γευστικά. Κι ἐδῶ τὸν κάμ-
πο τὸν ἔδερνε, πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο,
ἡ ἐλονοσία γιὰτὶ πλημμύριζε καὶ
γινόταν βάλτος. Τώρα ἔχουν γίνῃ
ἔργα, ποὺ προστατεύουν τὰ χωρά-
φια, ποὺ τὰ ποτίζουν καὶ καλλιερ-
γοῦν ρύζια, βαμβάκια, καλαμπόκια,
φασόλια κλπ. Σὲ λίγα χρόνια ἡ πε-
ριφέρεια τῆς Ἄρτας θὰ γίνῃ ἀπὸ
τὴς πλουσιώτερες τῆς Ἑλλάδος.
Σταματοῦμε στὴν πόλιν νὰ δοῦμε
τὴ μεγάλη ὠραιότατη βυζαντινὴ ἐκ-
κλησία τῆς Παναγίας Παρηγορήτι-
σας καὶ τὸ περίφημο κτιστὸ καμα-
ρωτὸ γεφύρι τῆς, καὶ σὸ δρόμο
γιὰ νὰ μιλήσουμε μὲ γεωργούς, ποὺ
μαζεῦουν τὰ πορτοκάλια τους

Παιδικὴ Προσευχή

ΘΕΕ, ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΨΗΛΑ...

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Θεὲ Πατέρα μας ἀπὸ ψηλὰ
ἀνοίξε τὰ φτερά μας ἀπαλὰ
στοὺς οὐρανούς τῆς γνώσης, στὴν ἀλήθεια·
στὰ παιδικὰ μας φύτρε τὰ στήθια
τοῦ κάμπου τ' ἀγριολούλουδα τ' ἀγνὰ·
ἔργα καὶ λόγια ἀπλά καὶ ταπεινά.

Τὴν πίστη μας δυνάμωσε θαθεῖα,
γιατὶ χωρὶς τὴ Θεῖα τῆς φωτιά
σ' ὅσες κορφές ψηλὲς κι' ἂν ἀνεβούμε
τυφλοὶ πρὸς τὰ σκοτάδια θὰ τραβοῦμε
μέσ' τῶν παθῶν τὴς μπόρες, τὴς βροχῆς,
ἀνέλπιδες ζωοῦλες καὶ φτωχές.

Στοῦ Λόγου σου τὸ φέγγος, τοῦ χρυσοῦ,
ζέστανε, Κύριέ μας Ἰησοῦ,
τοὺς παιδικούς μας πόθους, ἕναν ἕνα·
νὰ καίμε τὴς καρδιές μας κερὰ σ' ἐσένα,
νάμαστε μεταξύ μας ἀδελφοὶ
καὶ γιὰ τῶν ἄλλων τὸ καλὸ σοφοί.

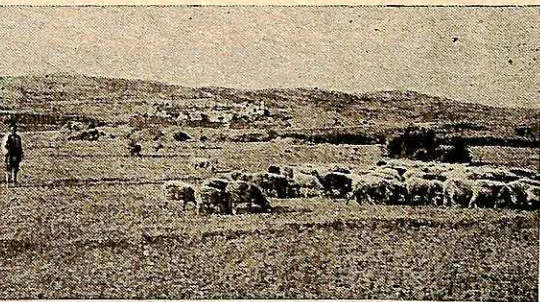
Στήσε τῆς ἀνθρωπιάς τὴν ὁμορφίαν
ἄστρο ὁδηγὸ μας καὶ μὲ τὰ καρφία
κάρφωσε τοῦ Σταυροῦ σου στ' αὐτὰ μας
ὅλα τὰ μίσῃ καὶ τὰ κρίματά μας
κι' ἀνοίξε τὰ φτερά μας ἀπαλὰ
στὸ φῶς, Πατέρα μας, ἀπὸ ψηλὰ!.....

ΑΡΤΑ-ΠΡΕΒΕΖΑ

ΚΩΣΤΑ ΖΕΥΓΑ

μᾶς συνώδευσεν παντοῦ. Στὴ Βόνιτσα
ὑπάρχει ἓνα ὠραῖο ἐνετικὸ φρούριο
καὶ δύο βυζαντινὲς ἐκκλησίες.

Τώρα ποὺ γύρισα πίσω στὴν Ἄρ-
θῆνα, ὅπως καὶ κάθε φορὰ, ποὺ θὰ
βγῶ σὲ περιοδείαν, στὰ βουνὰ καὶ
στοὺς κάμπους, στένεψε ἡ ψυχὴ μου
ὅπως στένεψε καὶ ὁ ὀρίζοντάς μου:
Ἐκεῖ ἐπάνω στὰ βουνὰ ἀνεμπόδι-
στα τὸ μάτι σου, τὸ πνεῦμα σου
πάει ὅπου ἡ φαντασία σου θέλει,
γιατὶ τίποτε δὲν τὰ χαλινώνουν οὐ-
τε κακίες οὔτε ἀσχήμιες. Στους
κάμπους καὶ τὰ βουνὰ ὅλα εἶναι ἀ-
πλά, ἀγνὰ καὶ ὠραία.

Τὸ θέατρο τῆς ἀρχαίας Νικοπόλεως εἰς Πρέ-
βεζαν (εἰς τὸ βάθος)

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΝΕΚΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 10)

Τὸ πρῶτο τέτοιο ἐργοστάσιον γιὰ
τὴν παραγωγὴ βρωμίου καὶ καλίου
ἱδρύθηκε τὸ 1931. Ἀργότερα ἱδρύ-
θηκαν καὶ ἄλλα. Περιέχει δὲ ἡ Νε-
κρὰ θάλασσα τόσο κάλιο καὶ βρώ-
μιο καὶ μαγνήσιο, ὅσα ἐπαρκοῦν
γιὰ τὴς ἀνάγκες ὅλης τῆς ἀνθρωπώ-
τητος ἐπὶ 200 χρόνια. Κατὰ τοὺς
ὑπολογισμούς, δηλ. τῶν εἰδικῶν ἡ
Νεκρὰ θάλασσα περιέχει 22 δισε-
κατομμύρια τόνους χλωριούχου
μαγνησίου, 11 δισεκατομμύρια τόν-
ους μαγειρικοῦ ἁλατος, 6 δισεκα-
τομμύρια τόνους χλωριούχου ἀσβε-
στιοῦ, 2 δισεκατομμύρια τόνους
χλωριούχου καλίου, 1000 ἑκατομμ.
τόνους βρωμιούχου μαγνησίου.
Πρόκειται, δηλ. γιὰ πραγματικὰ
ἀμύθητους θησαυροὺς διαλυμένους
μέσα στὰ νερά τῆς, τοὺς ὁποίους ὁ
ἀνθρώπος ἄρχισε νὰ ἐξάγῃ σιγὰ
σιγὰ καὶ νὰ χρησιμοποιῇ γιὰ τὴς
ἀνάγκες του.

Ἐτοί καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ ἐξαν-
τληθοῦν τὰ κοιτάσματα τῶν στοιχεί-
ων αὐτῶν, ποὺ βρίσκονται στὴν ἐπι-
φάνειαν τῆς ξηρᾶς, ἡ θάλασσα περιέ-
χει τόσο μεγάλες ποσότητες ἀπ' αὐτά καὶ ὁ ἀνθρώπος εὐρῆκε τρό-
πους νὰ τὰ ἐξάγῃ ἀπὸ τὸ θαλασ-
σινὸ νερὸ, ὥστε κανέναν κίνδυνος
δὲν ὑπάρχει, ὅτι κάποτε ἡ ἀνθρω-
πότης θὰ δοκιμάσῃ τὴν ἔλλειψίν του.

Ν. Δ.

Η βραβευθείσα ομάδα Ε.Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολείου Ισθμίας - Κορινθίας.
The J. R. C. group of Elem School Isthmia Korinth

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Λυκείου «Ελληνισμός» Κ. Σταυριανού Πειραιώς, διαργάνωσαν λεχειοφόρον αγοράν υπέρ του Δημ. Σχολείου Κεφαλοδρύσου, που υιοθέτησαν.
Juniors of Priv. School «Hellenismos» Piraeus organised a bazaar to raise money for the pupils of Elem. School Kefalovr, sso, which they have adopted.

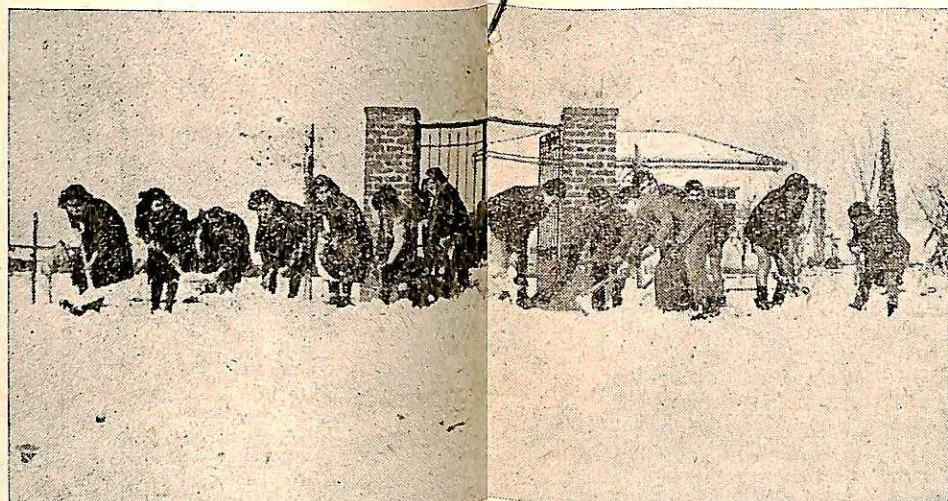

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθ. 7ου Δημοτ. Σχολ. Γ' Περιφέρειας Πειραιώς έτοιμάζουν δέματα δια τα σεισμόπληκτα παιδιά.
Juniors of 7th Elem. School third district Piraeus packing gifts for the earthquake stricken children in the Ionian Islands.

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑΙ ΟΜΑΔΕΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Δημοσιεύομεν 3 φωτογραφίας των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. εις τας οποίας κατά τον διαγωνισμόν παρελθόντος σχολικού έτους άπενεμήθη τὸ βραβείον "Επαινος".

We publih three photos of G J.R.C. groups to whom at the competition of last school year an honourable mention was awarded.

Η βραβευθείσα ομάδα Ε.Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολ. Φιλαδελφικανών Κιλκίς καθαρίζει τον δρόμον από τα χιόνια.
The J R. C. group of the elem school Philathelliana, Kilkis cleaning the snowcovered road.

Ε.Ε.Σ.Ν. του δημ. Σχολ. Κίτρους (Πιερίας) κουρεύουν τούς συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Kitros cutting the hair of their school mates.

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθ. του δημ. Σχολ. Βενέτου, Βόλου πηγαίνουν τροφή στους άποκλεισμένους από τὸ χιόνι ποιμένες του χωριού των.
Juniors of Venetion bringing food to the shepherds of their village blockaded by the snow.

Η βραβευθείσα ομάδα Ε.Ε.Σ.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Πύργου - Ηλείας με δέματα δια τα σεισμόπληκτα παιδιά.
The J. R. C. group of 4th Elem Schol Pyrgos — Elias with parcels for the earthquake stricken children.

Ε.Ε.Σ.Ν. του δημ. Σχ. Βελθενδού Βερροίας ψάλλουν τα κάλαντα υπέρ των σεισμόπληκτων παιδιών των δημ. Σχολ. Βολιμών Ζακύνθου.
Juniors of Elem. School Velvendos singing carols to raise money for the earthquake stricken children.

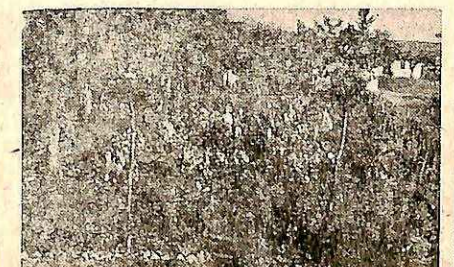
Ε.Ε.Σ.Ν. μαθ. του Ιδιωτ. Σχολ. Στραϊτούρη Πειραιώς έτοιμάζουν δέματα δια τα σεισμόπληκτα παιδιά των Ιονίων Νήσων.
Juniors of private School Straitouri Piraeus with gifts for the earthquake stricken children.

(Φωτογραφία 5, 6 και 7). Ε.Ε.Σ.Ν. των δημ. Σχολ. Μανδάρων, Γιαννιτσών, Καστελίου Φακίδος Μεγαλόκαμπος, Β' Περ. Δράμας εις τον Σχολ. κήπον.
(Pictures 5,6,7) show Juniors of Elem Schools, Mandara, Kastelion and Megalocampos in their school garden.

(Φωτογραφία 1, 2 και 3). Οι Ε.Ε.Σ.Ν. των δημ. Σχολείων Σιδηρονερίου, Αγ Κυριακής και Περιθωρίου Μακεδονίας φυτεύουν δένδρα.
(Pictures 1, 2 and 3) Juniors of Elem. Schools Sideroneri, st. Kyriaki and Perithorion Macedonia planting trees.

Ε.Ε.Σ.Ν. του Γυμν. Ροδολείβους καθαρίζουν τούς δρόμους από τα χιόνια.
Juniors of high School Rodoleivos, cleaning roads covered with snow.

Ἀγαπητά μου παιδιά,
Ἐνθυμείσθε, πιστεύω, ὅτι ὑποκείμενοι προτάσεις εἶναι ἡ λέξις, ἡ ὁποία φανερώνει τὸ πρόσωπον ἢ πράγμα, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται λόγος. Εἰς τὴν πρότασιν: Ὁ στρατιώτης μάχεται ὑπὲρ πατρίδος, ὑποκείμενον εἶναι ὁ στρατιώτης. Ἐπίσης εἰς τὴν φράσιν: Τὸ τετράδιον εἶναι καθαρὸν, ὑποκείμενον εἶναι τὸ τετράδιον.

Κάθε πρότασις ἔχει τὸ ὑποκείμενον ἢ τὰ ὑποκείμενά της. Τὸ ὑποκείμενον δηλαδὴ ἀνήκει εἰς τοὺς κυρίους ὅρους τῆς προτάσεως, εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον αὐτῆς. Παρὰ τὴν ἀναγκαιότητά του ὁμως τὸ ὑποκείμενον παραλείπεται ἐνίοτε. Τότε λέγομεν ὅτι ἡ πρότασις εἶναι ἑλλειπής ὡς πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἑλλειπής.

Τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ παραλειφθῇ μόνον δι' ὠρισμένους λόγους. Τους σπουδαιότερους ἐξ αὐτῶν θὰ σὰς ἀναφέρω σήμερον.

Τὸ ὑποκείμενον παραλείπεται ὅταν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον. Τοῦτο συμβαίνει προκειμένου περὶ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου ἐνικού ἢ πληθυντικού ἀριθμοῦ (ἐγώ, σὺ—ἡμεῖς, σεῖς). Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ, διότι τὸ φανερώνει σαφῶς ἡ κατάληξις

τοῦ ρήματος: Πιστεύω ὅτι με ἐνθυμείσαι (ἐγώ), πότε ἀναχωρεῖτε; (σεῖς) κλπ. Ὅταν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τίθεται τὸ ὑποκείμενον, συντρέχει εἰδικὸς λόγος. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονώσωμεν, νὰ χρωματίσωμεν με ἐμφασιν τὴν σημασίαν τοῦ ὑποκειμένου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ πταίστης. Σὺ πρέπει νὰ φροντίσης κλπ.

Προκειμένου ὁμως περὶ τρίτου προσώπου τὰ πράγματα διαφέρουν. Ἐδῶ τὸ ὑποκείμενον δὲν πρέπει κανονικῶς νὰ παραλειφθῇ, διότι δημιουργεῖται ἀσάφεια τῆς ἐκφράσεως: Γευματίζει μόνος του (ποῖος γευματίζει;)

Ἐνῷ λοιπὸν εἰς τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον τὸ ὑποκείμενον τίθεται μόνον, πλεοναστικῶς, εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον παραλείπεται μόνον κατ' ἐξαιρέσειν.

Παραλείπεται λ.χ. διότι δύναται κανεὶς νὰ τὸ συναγάγῃ εὐκλῶς ἀπὸ τὴν σειρὰν τοῦ λόγου: Ὁ Ἄνδρας προήχθη μετὰ κλον βαθμόν ἐπέτυχεν εἰς δλα τὰ διαγωνίσματα. Παραλείπεται ἐπίσης ὅταν εἶναι παγκοίνως γνωστόν: Σημαί-

νει διάλειμμα (ὁ παιδονόμος διὰ τοῦ κώδωνος ἢ ἀπλῶς ὁ κώδων). Ἐκτύπησε μεσάνυχτα (τὸ ὥρολόγιον).

Δύναται ἐπίσης νὰ παραλειφθῇ τὸ ὑποκείμενον, ὅταν εἶναι ἐντελὴς γενικὸν καὶ ἀόριστον: Τὸν κατηγοροῦν ἀδίκως, Αὐτὸν ὑποπτέουσιν ὡς ἐνοχόν, Πῶς σὲ λένε; Ἀπὸ τοῦ πηγαινῶντος εἰς τὸ σχολεῖον; Πηγαινῶν καὶ ἐρχονται. Δυνάμεθα εὐκλῶς νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι ὑποκείμενον εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ συμμαθηταὶ ἢ παρόμοιοι γενικαὶ ἔννοιαι.

Τέλος δὲν τίθεται τὸ ὑποκείμενον ρημάτων, τὰ ὁποῖα δηλώνουν ἐκδηλώσεις φυσικῶν φαινομένων: Ἄστραφτει, βροντᾷ, φέγει, χιονίζει κλπ. Ὑποκείμενον τῶν ρημάτων αὐτῶν εἶναι ὁ Θεός, ἡ ὑπεράνθρωπος δύναμις, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φυσικοῦ φαινομένου. Ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τὴν ἔννοιαν τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἢ ἐκ σεβασμοῦ δὲν θέλει νὰ τὴν κατονομάσῃ.

Σὰς ἀσπάζομαι
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΥ
Γεώργιος (1788—1869).—Ἐλλην οἰκονομολόγος καὶ τραπεζίτης. Ἐγεννήθη εἰς Ἰωάννιναν, ἐσπούδασεν ἐμπορικὰ εἰς Βιέννην. Ἐνωρὶς ἐγένε μέλος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1831 ὕδρυσεν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἔγινε ὁ πρῶτος διοικητὴς καὶ τὴν ἀνέφωσεν εἰς ἴδρυμα πρώτης τάξεως. Ὁ Γ. Σταύρου ἀφῆκε πολλὰ κληροδοτήματα γιὰ ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα καὶ γιὰ τὴν ἱδρυσι φθισιατρείου στὴν Πάληνηθα. Ἀπέθανε 31 Μαΐου 1869.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Λυκούργ. (1772—1860).—Τὸ πραγματικὸν ὀνοματεπώνυμον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πατριώτου καὶ ἀγωνιστοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως ἦτο Γεωργίος Ἰωάννου ἢ Παπλωματᾶς. Ἐγεννήθη στὴ Σάμο καὶ ἔζησε στὴ Βλαχία, ὅπου ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ Λογοθέτη (Ἵπουργοῦ), ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Σούτσου. Τὸ 1819 ἔγινε μέλος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας καὶ ὅταν ἐκπύχθη ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, ὁ Ἀλεξάνδρος ὕψηλάντης τὸν διώρισε ἀρχηγὸ τῆς Σάμου, τὴν ὁποία ἐκράτησε ἐλεύθερη μέχρι τοῦ 1828. Ἀπέθανε στὰς Ἀθήνας 21 Μαΐου 1860.

ΓΑΛΑΝΟΣ
Δημ. (1760—1833).—Ἑλλην φιλόσοφος καὶ συγγραφεὺς ἐγεννήθη στὰς Ἀθήνας, ἐφοίτησε εἰς τὸ Ἑλληνικὸ σχολεῖον τοῦ Ι. Μπενιζέλου. Ἐταξίδεψε στὴν Ἀνατολὴ καὶ ἔφθασε στὰς Ἰνδίας, ὅπου ἐσπούδασεν τὰ ἑρὰ Βιβλία τῶν Βραχμάνων καὶ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς. Μετέφρασε πολλὰ φιλοσοφικὰ βιβλία ἀπὸ τῆ σονσκριτικῆς γλώσσας στὴν Ἑλληνικὴν. Γὰ χειρόγραφα καθὼς καὶ δλα τὰ βιβλία του βρίσκονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ ἐδῶρθε ὁ ἴδιος μαζί με 36 χιλιάδες χρυσὰς δραχμῆς. Ὁ Γαλανὸς ἀπέθανε στὴν Καλκούτα τῶν Ἰνδιῶν 3 Μαΐου 1833.

Λυκούργος Λογοθέτης (1772—1860)

Δημήτριος Γαλανός (1760—1833)

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ

Η ΑΡΕΤΟΥΛΑ

Ἡ σημερινή μας ἱστορία ἔγινε κι αὐτὴ, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες ὅλες μας, στὰ παράξενα ἐκεῖνα χρόνια τῶν παραμυθιῶν, τὰ χρόνια με τὶς νεράιδες καὶ με τὶς μάγισσες.

Ἀκούτε λοιπὸν, παιδιά μου: Λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀρχοντόπολιν, ἦταν τὸ ἐργοστάσιο ζαχαροπλαστικῆς τοῦ κύρ' Ἀναστάση. Ἐκεῖ, ἐκτὸς ἀπ' τ' ἄλλο προσωπικὸ, ἐργάζονταν καὶ λίγα κορίτσια, κι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ ἡ καλόκαρδη καὶ πιὸ μικρὴ ἀπ' ὅλες Ἀρετούλα.

Μὰ μ' ὅλα τὰ λίγα χρόνια της, ἡ Ἀρετούλα ἦταν πιὸ γρήγορη, πιὸ προσεχτικὴ καὶ γενικὰ πιὸ ἀξία ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ποτὲ της δὲν ἔδινε αἰτία γιὰ νὰ τῆς κάνῃ μιὰ παρατήρησι τὸ ἀφεντικό, κι ἦταν ἡ μόνη ἀπ' τὶς ἐργάτριες ποὺ ἀκούγε κάθε λίγο κι ἓνα μπράβο ἀπὸ τὸ στόμα του.

—Δῆτε τί ὠραία ποὺ γεμίζει τὸ φύλλο με κρέμα Ἀρετούλα, ἔλεγε συχνὰ— πικνὰ στὶς ἄλλες ὁ κύρ' Ἀναστάσης. Βλέπετε τί ὁμορφα ποὺ τυλίγει τὰ κόντιτα μέσ' στὸ χρυσόχαρτο; Ἔτσι προσπαθήστε νὰ τὰ τυλίγετε καὶ σεῖς.

Ἀλλ' ὅσο τ' ἄκουγαν αὐτὰ ἐκεῖνες, τόσο καὶ ἀναβάν ἀπὸ τὴ ζήλεια τους κι ἀντιπαθούσαν τὴ μικρὴ τους συνάδελφο.

—Ὅριστε, μουμουρίζαν. Αὐτὸ μὰς ἔλειπε τώρα, νὰ παίρνωμε παράδειγμα κι ἀπ' τὸ μωρό.

Καὶ μιὰ μέρα εἶπε ἡ πιὸ μεγάλη:

—Μὰ εἶδατε, κορίτσια, πῶς τὰ τυλίγει τὰ κόντιτα αὐτὴ ἡ μικρὴ; Σὰ σκουλικία τὰ κάνει. Ἀπορῶ, μὰ τὴν ἀλήθεια, πῶς τὴν ἐπαινεῖ ὁ ἀφεντικός γι' αὐτὸ τὸ τίλιγμα.

—Ἐγὼ λοιπὸν σὰς λέω πῶς τοῦχει κάνει μάγια, ἀποκρίθηκε μιὰ ἄλλη. Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ Ἀρετούλα, καλὲ, δὲ μὰς εἶπε κάποτε πῶς ἔχει μιὰ θεῖα μάγισσα; Ἐ, αὐτὴν θὰ ἐβάλε καὶ τὸν ἐμάγεψε. Δὲν ἐξηγούνται ἄλλοιῶς οἱ τόσοι του ἔπαινοι... Ὁρᾷα τυλίγει, ὠραία γεμίζει, μπράβο Ἀρετούλα, ἔτσι νὰ δουλεύετε καὶ σεῖς...». Ἐχε γούστο καμμιά ὥρα νὰ μὰς τὴ βάλῃ καὶ διευθυντρία...

Κι ἄρχισαν πιά νὰ τῆς κακομιλοῦν, καὶ δὸς του κάθε λίγο νὰ τὴν κακογλωσσέουν στὸν κύρ' Ἀναστάση. Ὅτι στραβὸ γινόταν «ἡ Ἀρετούλα τόκανε». Ἀκόμη καὶ μιὰ φορὰ ποὺ χάθηκε ἓνα κουτάλι «ἡ Ἀρετούλα τὸ πήρε». Δὲν τὴν ἄφηναν οὔτε στιγμὴν πιά ἡσυχία, κι ἐκεῖνη ἡ ἀμοιρὴ ὅλο κι ἀναστέναζε, κι ὅλο καὶ δακρυσμένη δούλευε.

Καὶ νὰ δῆς, ποὺ σιγὰ-σιγὰ ἄρχισε κι ὁ ἀφεντικός της ν' ἀμφιβιάλλῃ γιὰ τὴν εἰλικρινειά της.

Ἀλλὰ τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ κάνῃ ἡ δύστυχη, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο; Αὐτὴ ἡ σκέψις τὴ βασάνιζε κάμποσο καιρὸ, ὥσπου πήρε τὴν ἀπόφασιν νὰ πιά νὰ βρῇ τὴν καλὴ τῆς θεῖα τὴ μάγισσα.

Ἔτσι, τὸ Σάββατόβραδο ἀγόρασε ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον τρία ἀπὸ τὰ ὠραιότερα γλυκὰ καὶ τὴν Κυριακὴν πρῶτ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας πῆγε στὴ θεῖα της.

—Καλῶς τὴν ἀνηψούλα μου, τῆς εἶπε ἐκεῖνη μόλις τὴν εἶδε καὶ τὴν ἐγέμισε φιλία. Ὡ, ἦταν ἀνάγκη νὰ μοὺ φέρῃς καὶ γλυκὰ; Σ' εὐχαριστῶ πολὺ. Μὰ πῶς εἶσαι ἔτσι στενοχωρημένη; Ἀλλὰ καὶ πιὸ ἀδύνατη σὲ

βλέπω, παιδί μου. Τί ἔχεις;

—Ἀκουσε, θεῖτσα μου. Στὴ μητέρα μου δὲν τάχω πῇ, γιὰτὶ ἐκεῖνη, ὅπως ξέρεις, ὑποφέρει πολὺ ἄμα στενοχωρηθῇ. Ἀλλὰ σ' ἐσένα, ποὺ εἶσαι καὶ μιὰ εἶπε ὅλα μετὰ τὸ νὶ καὶ μετὰ τὸ σίγμα.

—Ἀ, τῆς ἀποκρίθηκε ἡ θεῖτσα της. Πολὺ λυπάμαι γιὰ ὅλα αὐτά. Ἐπρεπε ὁμως νάρθῃς πιὸ γρήγορα νὰ μοὺ τὰ πῆς. Τί καθόσουν καὶ στενοχωριόσουν τόσο καιρὸ, ἀφοῦ ἤξερες πῶς ἔχεις μιὰ θεῖα, ποὺ μπορεῖ ὅλα νὰ σοὺ τὰ διορθώσῃ ἀμέσως. Στάσου τώρα.

Καὶ παίρνοντας ἓνα ψαλιδάκι ἔκοψε ἀπὸ τὴν ἄκρην τῶν μαλιῶν τῆς Ἀρετούλας ἑπτὰ τρίχες, καὶ τὶς ἔδεσε με μιὰ κορδελίτσα. Ὑστερα σήκωσε τὸ μαγικὸ ραβδάκι της, τὸ πέρασε τρεῖς φορές ἀπάνω ἀπὸ τὶς κορμινὲς τρίχες καὶ πρόστεσε:

—Νά, πάρε τώρα, παιδί μου, αὐτὲς τὶς τριχούλες σου, κρύψε τις καλὰ στὴν τσέπη, κι αὔριο τὸ πρῶτ' στὸ ἐργοστάσιον, τὴν ὥρα ποὺ θὰ τυλίγῃς γλυκὰ στὸ χρυσόχαρτο, τύλιξε κι αὐτὲς μαζί μ' ἓνα κόντιτο, κι ἄστο κι αὐτὸ ὕστερα ἐκεῖ μετὰ ὅλα τ' ἄλλα. Πρόσεξε μόνο νὰ μὴ σὲ δὴ κανεῖς.

—Καλὰ, θεῖτσα μου, ἀποκρίθηκε ἡ Ἀρετούλα. Θὰ προσέξω ὥστε κανεῖς νὰ μὴν τὸ νοιώσῃ.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἡ καλὴ μικρὴ ἔκανε αὐτὸ ποὺ τὴ συμβούλεψε ἡ θεῖα της, χωρὶς νὰ τὸ δὴ οὐτ' ἓνα μάτι.

Σὲ δυὸ μέρες ὁ πρίγκηπας, ὁ προεστὸς τῆς πολιτείας, ἔστειλε στὸ ἐργοστάσιον τοῦ κύρ' Ἀναστάση κι ἀγόρασε γλυκὰ. Καὶ κάποιον μεσημέρι, ἐκεῖ ποὺ ξετύλιγε ἓνα κόντιτο μετὰ τὸ γεῦμα, γιὰ νὰ τὸ φάῃ, βλέπει ἀξαφνα μέσα στὸ χρυσόχαρτο λίγο μαλλιὰ δεμένα μ' ἓνα κορδελάκι!

Πῆγε νὰ τὰ χάσῃ ἀπὸ τὴν ἐκπληξή του μπροστὰ στὸ ἀναπάντεχο εὑρημα. Μὰ δὲ χρειάστηκε νὰ σκεφτῇ καὶ πολὺ. Κι ἀποφασιστικὸς ὅπως ἦταν, φωνάζει ἀμέσως νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν ἓνα ἀπὸ τ' ἁμάξια του, κι ὕστερα ἀπὸ λίγο ξεκινεῖ με καλπασμὸ γιὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κύρ' Ἀναστάση.

Τὸ ζαχαροπλαστὴν τὸν ἀμοιρο τὸν ἐπίασε τρεμούλα, μόλις ὁ πρίγκηπας τὸν πληροφόρησε, πῶς κατὶ βρῆκε μέσα στὰ γλυκὰ. Ἐκανε νὰ γονατίσῃ γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ, μὰ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε ἀμέσως:

—Μὴν ἀνησυχεῖς, καλὲ μου ἄνθρωπε. Τὸ μόνο ποὺ ζητῶ ἀπὸ σένα εἶναι νὰ φωνάξῃς εὐθύς ὅλα τὰ κορίτσια, νὰ παρουσιαστοῦν ἐδῶ μπροστὰ μου.

Σ' ἓνα λεπτὸ οἱ ἐργάτριες τοῦ κύρ' Ἀναστάση ἦσαν ἐκεῖ. Ὁ πρίγκηπας χαίρετῃσε εὐγενικά, κι ὕστερα βιάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ μαλλιά μετὰ τὸ κορδελάκι ρώτησε με καλῶσύνῃ:

—Ποῖα ἀπὸ σὰς, καλὰ τοῦ κύρ' Ἀναστάση ἦταν ἐκεῖ. Ὁ πρίγκηπας χαίρετῃσε εὐγενικά, κι ὕστερα βιάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ μαλλιά μετὰ τὸ κορδελάκι ρώτησε με καλῶσύνῃ:

—Ποῖα ἀπὸ σὰς, καλὰ τοῦ κύρ' Ἀναστάση ἦταν ἐκεῖ. Ὁ πρίγκηπας χαίρετῃσε εὐγενικά, κι ὕστερα βιάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ μαλλιά μετὰ τὸ κορδελάκι ρώτησε με καλῶσύνῃ:

—Ποῖα ἀπὸ σὰς, καλὰ τοῦ κύρ' Ἀναστάση ἦταν ἐκεῖ. Ὁ πρίγκηπας χαίρετῃσε εὐγενικά, κι ὕστερα βιάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη του τὰ μαλλιά μετὰ τὸ κορδελάκι ρώτησε με καλῶσύνῃ:

(Συνέχεια εἰς σελ. 16)

Ἐγὼ, πρίγκηπά μου, ἀπάντησε χαμηλώνοντας τὰ μάτια τῆς Ἀρετούλας...

Η ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Σ'άν ναυτικό κράτος, που είναι ή 'Ελλάς, επρέπε να είχε παρουσιάσει μεγάλη ανάπτυξη στα ναυτικά σπόρ. Λείπουν όμως τα μέσα από τη χώρα μας για να παρουσιασθεί την αναλογία με τα ξένα κράτη κίνηση στα ναυτικά αθλήματα. Γιατί, όπως ξέρετε όλοι, τα αγωνίσματα της κωπηλασίας και της ιστιοπλοΐας θέλουν ειδικά όργανα - τα σκάφη. Αυτά όμως είναι πολυέξοδα, γιατί είναι ειδικά κατασκευασμένα και τα περισσότερα έρχονται από το εξωτερικό.

Ετσι λοιπόν, όπως ή 'Ελλειψις κλειστών κολυμβητικών δεξαμενών, που να επιτρέπουν την κολυμβητική αγωνιστική κίνηση και τους άλλους μηνες του χρόνου, εκτός από τους καλοκαιρινούς, έχει καταδικάσει το κολύμπι σε μαρασμό, έτσι και τα περιωρισμένα μέσα στην κωπηλασία και την ιστιοπλοΐα, δεν αφήνουν τα δυο αυτά ναυτικά σπόρ να εξελιχθούν όπως πρέπει.

Όμως ή 'Ελλάς είναι τόσο πολύ ναυτικό κράτος, ώστε δεν θάπρεπε να ύστερη σ' αυτά τα αθλήματα. Μεγάλο ποσοστό από τις 'Ελληνικές οικογένειες ζει από τους ποντοπόρους και τους ναυτίλους των και ή 'Ελληνικός στόλος από την εποχή της Σαλαμίνας, των ναυμάχων και των μπουρλοτιέρηδων της 'Επαναστάσεως και των θριάμβων του 1912-13, δεν έχει γνωρίσει ποτέ την ήττα.

Μ' όλα αυτά δεν θέλουμε να πούμε ότι δεν υπάρχει ναυτική αθλητική κίνηση στη χώρα.

Το Βασιλικό Ναυτικό προσέχει, όσο μπορεί, την αθλητική κίνηση στα θαλασσινά σπόρ και πολλές φορές διαθέτει τα πλωτά μέσα του για να βοηθήσει την όργάνωσι αγώνων, όπως στη Θεσσαλονίκη, την Κέρκυρα, τη Ρόδο, το Φαληρικό όρμιο κλπ.

Αυτό όμως, όπως είπαμε, δεν είναι αρκετό, γιατί χρειάζονται οι ειδικές δάρκες της κωπηλασίας και της ιστιοπλοΐας που υπάρχουν στη χώρα μας σε περιωρισμένο αριθμό, ώστε να μη είναι αρκετός για την

εξάσκησι όλων των νέων, που θέλουν να επιδοθούν στα θαλασσινά αθλήματα.

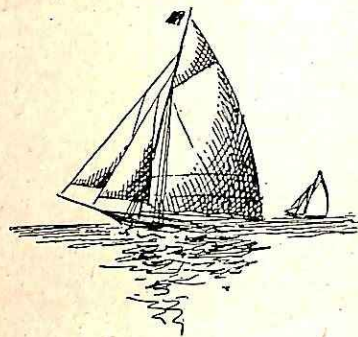
Τα σκάφη, που χρησιμοποιούνται περισσότερο στη χώρα μας για την ιστιοπλοΐα είναι τυπου Ε.Θ.Ε., δηλαδή της 'Ελληνικής Θαλασσίας 'Ενώσεως. Αυτά είναι σχεδόν όμοια με τα διεθνή σκάφη τύπου «Ντράγκον», που μετεχουν και στους 'Ολυμπιακούς αγώνες και μ' αυτά προπονούνται οι ιστιοπλόοι μας για να λάβουν μέρος σε αγώνες με ξένους. Από τα σκάφη τύπου Ε.Θ.Ε. άλλα είναι μικρότερα με μήκος 7½ μέτρα και άλλα μεγαλύτερα 8½ μέτρα. Ταχύτερα, βέβαια, είναι τα μεγαλύτερα γιατί έχουν καλύτερα ιστία.

Ένας άλλος τύπος σκαφών, που χρησιμοποιούνται από τους ιστιοπλόους μας είναι τα «Στάρ», που είναι και αυτά για διεθνείς αγώνες. Τέτοια πλοία όμως διαθέτει μόνο ο Βασιλικός Ναυτικός 'Ομιλος 'Ελλάδος, που έδρεύει στο Τουρκοκίλιανο. Τα τελευταία χρόνια τρεις από τους ιστιοπλοΐκους μας συλλόγους απέκτησαν και άλλα πλοία διεθνούς τύπου, που ονομάζονται «Λάιτνιγκ» ('Αστραπή). Τέτοια σκάφη έχει ή 'Ιστιοπλοΐκός 'Ομιλος Πειραιώς, που είναι και ή μεγαλύτερος σύλλογος στο είδος του, ή Ναυτικός 'Ομιλος Νέου Φαλήρου και ή Ναυτικό Τμήμα του 'Ομίλου Φιλάθλων της 'Εθνικής Τραπεζής.

Τέλος χρησιμοποιούνται από τους ιστιοπλόους μας και μικρά σκάφη με τα μεγαλύτερα πλοία της 'Ελληνικής 'Εκτός από τους συλλόγους, που αναφέραμε παραπάνω, καλλιεργούν την κωπηλασία και την ιστιοπλοΐα στην περιοχή της Πρωτευούσης, ή 'Ολυμπιακός Πειραιώς, ή Ναυτικός 'Ομιλος Παλαιού Φαλήρου, ή Ναυτικός 'Αθλητικός Σύνδεσμος, ή Ν. Ο. Αίγινας, ή 'Ομιλος 'Ερετών Πειραιώς κ. ά. Υπάρχουν όμως ναυτικοί σύλλογοι, με πολύ καλή δράσι, σε διάφορες παραλιακές πόλεις της χώρας και κυρίως στη Θεσσαλονί-

κη, όπου ή Ναυτικός 'Ομιλος Θεσσαλονίκης, ή 'Ιστιοπλοΐκός 'Ομιλος και ή 'Ομιλος Φίλων Θαλάσσης συναγωνίζονται με επιτυχία.

Ιστιοπλοΐκοι αγώνες γίνονται σε αποστάσεις από τρία μέχρι 50 και περισσότερα ναυτικά μίλια. Φυσικά, οι μεγάλες αποστάσεις χωρίζονται σε σταθμούς, ενώ οι μικρές γίνονται σε διαδρομή τριγώνου. Οι 'Ελληνες ιστιοπλόοι είχαν πάντα καλές εμφανίσεις σε διεθνείς αγώνες και πολλές φορές διεκρίθηκαν ιδιαίτερα. Εάν αποκτήσουν τα μέσα, των ξένων συναδέλφων τους, ασφαλώς θα διαπρέψουν στους διεθνείς ύγρους στίβους.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

— Πώς έχεις καμάρι τόσο ραντισμένη με τη δρόσο της νυχτιάς, τριανταφυλλιά; Δείχνεις όλα σου τα κάλλη και ξεδιάντροπα με σπατάλη ακριβή μοσχοβολία.

Σε θαυμάζουν τ' άνθη τ' άλλα μες του κήπου μας τη σάλα και θαμπώνεις τα πουλιά. — Θα σου πω για τη χαρά μου: Τα μπουμπουκιά στα κλωνιά μου όλα άνοιξαν και νά!

Όμορφα τριανταφυλλάκια σαν τα παιδικά χειλάκια ρόδινα και φωτεινά. Μ' έχουν κάνει ευτυχισμένη και για τούτο στολισμένη με θωρείς στα γιορτινά.

και τα τύλιγαν σε χρυσόχαρτα όλα εκείνα τα ζηλιάρικα κορίτσια, που τόσο καιρό βασάνιζαν με τις αόιδες κατηγορίες τους την καυμένη την 'Αρετούλα.

Όμως ή καλόκαρδη κοπέλλα, μόλις έγινε πριγκίπισσα, αφού πρώτα-πρώτα γέμισε με δώρα την καλή της θεία τη μάγισσα, φρόντισε άμέσως να στείλει από ένα καλό δώρο και σ' αυτές, τις παλιές συντρόφισσές της, δείχνοντας έτσι ότι τις συγχωρεί ξεχνώντας όλα όσα της είχαν κάνει τότε.

Κι αυτό ήταν το καλύτερο μάθημα που μπορούσε να δώσει. Γεμάτες από ντροπή της έστειλαν τα ευχαριστήριά τους μαζί με πολλές ευχές, και ποτέ πια δεν έδειξαν κακία σε καμμία συνάδελφό τους.

Κι εδώ τελειώνει το παραμύθι μας, παιδιά μου. 'Η 'Αρετούλα έζησε μαζί με τη μητερούλα της και τον άντρούλη της καλά, κι έμεις καλύτερα.

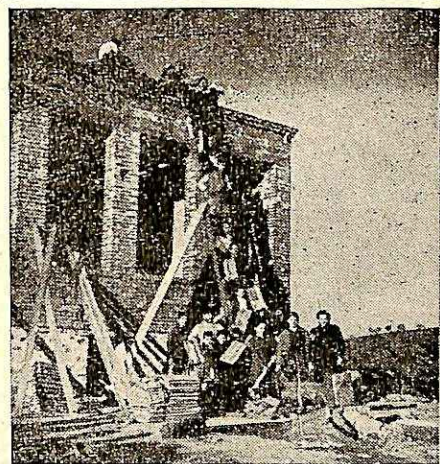
B.

ΑΔΜΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Σε μια πόλι της αρχαίας Θεσσαλίας βασίλευε κάποτε ένας δυνατός και ξακουσμένος βασιλιάς. ή 'Αδμήτος, που είχε στενό φίλο τον θεό 'Απόλλωνα.

Στο γειτονικό βασίλειο ήταν βασιλιάς ή παντοδύναμος και πλούσιος Πελίας, που είχε κόρη την 'Αλκίη, όμορφη σαν τριαντάφυλλο και χαριτωμένη. Σ' όσα όμως βασιλόπουλα ζήτησαν να πάρουν γυναίκα τους την 'Αλκίη, ή βασιλιάς Πελίας άρνήθηκε μ' επιμονή. Όταν και ή 'Αδμήτος ζήτησε τη βασιλόπουλα για γυναίκα του, ή Πελίας ύστερα από πολλά δέχτηκε την πρότασι του γείτονά του, με μια όμως συμφωνία: την ημέρα, που θάρχόταν για το γάμο του, θα έπρεπε να κάθεται σ' άμάξι, που θα ή έσερ-

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ολδίου βοηθούν εις την αποπεράτωσιν του διδακτηρίου των Juniors of Elem. School Olvion helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. Πυθαγορείου Γυμν. Σάμου με δέματα δια τους σεισμοπλήκτους μαθητάς των 'Ιονίων Νήσων.

Juniors of Pythagorion high School Samos with parcels for the earthquake stricken children.

ναν αντί για άλογα, ένα λιοντάρι κι ένας αγριόχοιρος.

ή 'Αδμήτος έπεσε σε μεγάλη στενοχώρια, γιατί ήταν πολύ δύσκολο αυτό, που του ζητούσε ή Πελίας. Καί έτρεξε να βρη τον 'Απόλλωνα. ή 'Ξανθος θεός χαμογέλασε και του είπε με καλωσύνη:

«Μη στενοχωριέσαι αγαπητέ μου 'Αδμήτε. Πήγαινε να κοιμηθής ήσυχος και αύριο το πρωί όλα θα είναι όπως τα επιθυμείς».

Και πράγματι! Την άλλη μέρα ή 'Αδμήτος βρήκε να τον περιμένη στην πόρτα του παλατιού του ένα άμάξι, που τώσερναν ένα περήφανο λιοντάρι κι ένας αγριώπρος σκοτεινόχρωμος αγριόχοιρος. Γεμάτος χαρά ανέβηκε επάνω σ' άμάξι του και σαν άστραπή έτρεξε σ' άνάκτορα του Πελίας για να πάρη για πάντα κοντά του την 'Αλκίη. Όταν ή Πελίας είδε πως ή 'Αδμήτος κατώθωσε τέτοιο δύσκολο πράγμα, τού έδωσε την 'Αλκίη για γυναίκα του κι οι νόμοι των δυο νέων έγιναν με μεγαλοπρέπεια και τιμές, με χαρές και ξεφαντώματα, που κράτησαν σχεδόν ένα μήνα.

Τα γρόνια περνούσαν κι οι δυο βασιλιάδες ζούσαν άρμονικά. Μια μέρα όμως έπεσε βαρεια άρρωστος ή 'Αδμήτος και μ' όλα τα φάρμακα και τις περιποιήσεις των γιατρών, μ' όλες τις φροντίδες της αγαπημένης του γυναίκας, ή άρρωστος κάθε μέρα και χειρότερευε. Τότε ή θεός 'Απόλλων έτρεξε στις Μοΐρες και τις παρακάλεσε κι οι Μοΐρες και τις παρακάλεσε κι οι Μοΐρες τήν φοβερή τους απόφασι και ν' άφίσουν τον 'Αδμήτο να ζήση άκόμα για λίνα νρόνια στο άναπνέονομα του προιβόλλον. Άλλά οι Μοΐρες τήν άουθήθηκαν στο θεό να κάνουν τη χάρι, που τούς ζήτησε. 'Επειδή εκείνος επέμενε πολύ, οι Μοΐρες τού άποκρίθηκαν ότι τότε υόνον θα μπορούσε να ζήση ή 'Αδμήτος, αν δεχόταν να πεθάνουν στη θέσι του οι γονείς του ή ή αγαπημένη του γυναίκα.

Οι γονείς τού 'Αδμήτου άουθήκαν να πεθάνουν για χάρι του. Άλλά ή 'Αλκίη, δίγως στιγμή να διστάση δέντηκε να ξεκινήση για το σκοτεινό βασίλειο τού 'Αδη, για να χαοίση το φώς της ζωής στον άγαπνημένο της σύζυγο.

Μόλις έφθασε στον κάτω κόσμο ή 'Αλκίη, άμέσως ή 'Αδμήτος ένοιωσε να εναπαύονη ζωή και δύναμι και ή υγεία γρήγορα ξαναγύρισε στο άρρωστο κορμί του.

Άλλά σαν έυασθε ότι για να γίνη ή ίδιος καλά δέντηκε να πεθάνη στη θέσι τού ή πολισναπνημένη του νυνίκα. Έπεσε σε λήπη βαρεία. Σαν φάντασμα τοιγύριζε μέσα στα δωματία τού παλατιού του πάντοτε μελαγχολικός και πικραμένος, περιμένοντας άδικα ν' άκούση

τη στοργική φωνή της γλυκειάς γυναίκας, που ήταν ή βασίλισσα τού τόπου και τού σπιτιού του. Μια μέρα περνούσε απ' έξω απ' το παλάτι ή 'Ηρακλής, ή ξακουστός ήρωας, που είχε κάνει τόσα κατορθώματα, άπόρρεσε για τη σιωπή και τη θλίψη που βασίλευε γύρω, και θέλησε να μάθη τί έτρεχε στο παλάτι. Οι υπρέτες τόν ώδήγησαν στον βασιλιά και ή 'Αδμήτος με δάκρυα στα μάτια τού είπε ότι είχε χάσει την αγαπημένη του γυναίκα, πούχε δεχτή να πεθάνη για χάρι του.

Συγκινημένος άκουσε τα λόγια τού ήρωας. 'Η μεγάλη θυσία της 'Αλκίης τού έκανε έντύπωση, και είπε στον 'Αδμήτο άποφασιστικά.

«'Αδμήτε, μη λυπάσαι! 'Εγώ θα φέρω ξανά την 'Αλκίη από τον κάτω κόσμο και τα σκοτεινά βασίλεια τού 'Αδη στη ζωή!» Καί χωρίς να προσθέση άλλη λέξι, ξεκίνησε άμέσως να πάη να βρη τόν Χάροντα, πούχε οδηγήσει την 'Αλκίη στον κάτω κόσμο. 'Ωρες δλόκληρες πάλεψε μαζί με τόν Χάροντα ή άτρόμητος ήρωας. 'Ωρες δλόκληρες κράτησε ή φοβερός θανάσιμος αγώνας, που έκανε όλο τόν τόπο να τρέμη γύρω και τα δέντρα να γέρονουν σαν τα καλάμια, που τα φυσάει ή δυνατός βοριάς. Μια στιγμή όμως γονάτισε ή Χάροντας. Τότε ή 'Ηρακλής τόν πατάει στο στήθος και ζητάει ν' άφίση έλευθερη τόν 'Αλκίη να ξαναυοίση στον επάνω κόσμο.

Νικημένος και κουρασμένος ή Χάροντας δέχτηκε την άπαίτησι τού 'Ηρακλή.

Και ή 'Ηρακλής παίονει από το βασίλειο τού 'Αδη την γλυκεία κι άφοσιωμένη βασίλισσα και την φέρνε στον άναπνέονομα της σύζυγο τόν 'Αδμήτο. Με πόση χαρά τόν ξαναδίνει πίσω!... Με πόση ικανοποίησι βλέπει την ευτυχία και τόν δυο να εναλαμπη στα μάτια τους!... 'Αλήθεια τίποτε άλλο δεν μπορεί να μάς κάνει περισσότερο ευτυχισμένους από μια πράξι καλωσύνης.

Γεμάτος χαρά ανέβηκε επάνω στο άμάξι...

Η ΑΡΕΤΟΥΛΑ

(Συνέχεια από σελ. 15)

γονείς, κι αφού τα έμαθε κι αυτά της είπε:

— Καλά, λοιπόν, μικρούλα μου. Άύριο θάρθω σπíti σου να γνωρίσω τη μητέρα σου.

Και την άλλη μέρα, ή πρίγκηπας πήγε και ζήτησε από την ευτυχισμένη μητέρα να τού δώση την 'Αρετούλα για γυναίκα του.

Σε δυο βδομάδες, μέσα στον καταστόλιστο πύργο τού πρίγκηπα έγιναν οι γάμοι. Οι λαμπρότεροι γάμοι απ' όσους είχε δη ως τότε ή άρχοντόπολι. Δεκαπέντε μέρες κράτησε το πανηγύρι, δεκαπέντε μέρες δεν έπαψαν οι μουσικές και οι χοροί, και δεκαπέντε μέρες ή κύρ 'Αναστάσης μόλις έπρόφτανε να κάνει τα γλυκίσματα, που χρειάζονταν για την τρανή γιορτή. Φανταστήτε τώρα με τί στενοχώρια τα έτοιμάζαν

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

Γιατί μετατρέπουμε τὰ ξύλα σὲ κάρβουνα. Ὅλοι μας γνωρίζουμε τὰ ξυλοκάρβουνα, πού τὰ μεταχειριζόμεθα στὶς κουζίνες μας, στὶς φουφούδες μας καὶ στὰ μπαργάλια μας. Τὰ ξυλοκάρβουνα, δηλαδή τὰ κάρβουνα, πού γίνονται ἀπὸ ξύλα, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ συμπυκνωμένη θερμαντικὴ ὕλη. Ἡ πρώτη θερμαντικὴ ὕλη εἶναι τὸ χλωρὸ ξύλο τοῦ δέντρου. Ὅταν μεταβάλουμε τὸ ξύλο σὲ κάρβουνο, συμπυκνώνουμε 4 ὀκτάδες ξύλο, σὲ μιὰ ὀκτὰ κάρβουνο. Ἐνὰ τσουβάλι κάρβουνα ζυγίζει περίπου 40 ὀκτάδες, ἀντιστοιχεί δηλαδή σὲ 160 ὀκτάδες ξύλο. Ὡστε μὲ τὴν ἀνθρακοποίηση μεταφέρουμε βάρους 160 ὀκτάδων, μὲ τόσα ἔξοδα, ὅσα ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ μεταφέρουμε 40 ὀκ. βάρος. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ ἀπότασις, πού χωρίζει ἕνα δάσος ἀπὸ ἕνα κέντρο καταναλώσεως, δηλ. ἀπὸ μιὰ πόλιν, γίνεται μικρότερη. Καὶ ὅσο μικραίνει αὐτὴ ἡ ἀπόστασις τόσο ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ δάσους γίνεται πιὸ εὐκόλῃ.

Ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνθρακοποίηση, ἐπιτυγχάνουμε καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα, λ. χ. χρειάζομεθα μικρότερο χώρο γιὰ ἀποθήκευσιν τοῦ ὑλικοῦ μας.

Πῶς τὰ ξύλα γίνονται κάρβουνα. Για νὰ γίνουν τὰ ξύλα κάρβουνα, οἱ καρβουνιάρηδες κάνουν τὶς ἐξῆς δουλειές:

Κόβουν τὰ ξύλα σὲ μικρὰ κομμάτια. μᾶκρος 80 ἐκὰτ. μέχρις 1 μέτρου. Ἐπειτα καθαρίζουν ἕναν τόπο σὰν ἀλώνι, τὸ καρβουνάλωνο, ὅπου θὰ γτίσουν τὸ καρβουνόκαμιννο. Στὸ κέντρο τοῦ καρβουνάλωνο, στήνουν ἕνα χοντρὸ ξύλο μᾶκρους 1,50 ἕως 2,50 μ. Γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ξύλο, στήνουν εἴτε δοθια εἴτε πλαγιαστά, τὰ κομμένα ξύλα, τὸ ἕνα πάνω στ' ἄλλο, κι ἔτσι γτίζεται τὸ καμινί. Τὰ ξύλα καθὼς κτίζονται γύρω ἀπὸ τὸν κεντρικὸ στυλὸ, σχηματίζουν ἕνα γεωμετρικὸ στερεὸ. Τί σχῆμα εἶναι αὐτὸ τὸ στερεὸ; Ἡ βάσις του, δηλ. τὸ καμινάλωνο, εἶναι ἑλλειψι-

καὶ οἱ πλευρές του εἶναι καμπύλες. Τὸ στερεὸ αὐτὸ ἢ Στερεομετρία, τὸ ὀνομάζει μισὸ παραβόλοειδὲς ἐκ περιστροφῆς. Γιὰ νὰ βροῦμε τὸν ὄγκο τοῦ στερεοῦ αὐτοῦ, πρέπει νὰ ξέροῦμε τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως, ποῦ ὅπως εἶπαμε εἶναι ἑλλειψις καὶ τὸ ὕψος, δηλ. τὸ μᾶκρος τοῦ κεντρικοῦ στόλου. Μόνο ὅσα παιδιὰ ἔχουν στὸ Γυμνάσιο διδασχθῇ στερεομετρία, μποροῦν νὰ λύσουν αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ δώσωμε ἐδῶ ἄλλες λεπτομέρειες σχετικές. Οἱ καρδουλιάρηδες ὁμως, ποῦ δὲν ἔχουν βγάλει οὔτε τὸ Δημοτικὸ, ξέρουν νὰ κυκίζουν πρακτικῶς τὰ καμνίνα τους.

Ἀφού κτίσονται τὸ καμίνι, τὸ σκεπάζουν καλὰ μὲ χλωρὰ φύλλα κι ἀπὸ πάνω ρίχνουν χῶμα, γιὰ νὰ μὴν περνώσῃ ἄερας στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ καμινιοῦ. Κατόπιν τραβοῦν καὶ βγά-
ζουν τὸν κεντρικὸ στύλο, ποὺ ἀφί-
νει στὴ θέσι του μιὰ τρύπα. Ἀπὸ
τὴν τρύπα αὕτῃ ρίχνουν μέσα φω-
τιά, ποὺ μεταδίδεται στὰ ξύλα τοῦ
καμινιοῦ. Ἔτσι τὰ ξύλα καίονται,
ἀλλὰ δὲν χωνεύουν καὶ δὲν γίνονται
στάχτη, γιατί λείπει ὁ ἀπαιτούμενος
ἄερας, δηλ. τὸ ὀξυγόνο. Καὶ ὅπως
ξέρουμε ἀπὸ τὴ Χημεία, καύσις, εἶ-
ναι ἡ ἔνωσησις τοῦ σώματος, ποὺ καίε-
ται, μὲ ὀξυγόνο. Ἔτσι, λοιπόν, ἀπὸ
ἔλλειψι ἀρκετοῦ ὀξυγόνου, τὸ ξύλο
δὲν καίεται νὰ γίνῃ στάχτη, ἀλλὰ
«ἀνθρακοποιεῖται», δηλ. μεταβάλλε-
ται σὲ κάρβουνο.

Είδαμε πρωτίτερα τους καρβυ-
νίδιαδες να ξέρουν να κυβίσουν ένα
στερεό, το καμίνι τους. Τώρα τους
βλέπουμε να έχουν γνώσεις από τη
χημεία και να τις εφαρμόζουν για
πρακτικούς σκοπούς. Αυτά δεν τα
διδάσκει καν σε κανένα σχολείο. Τους
τα διδάσκει η πείρα και η ζωή.

Γιὰ τὰ συμπληρωθῇ τὸ κάπνισμα ἐνὸς καρβουνοκάπνιστου, χρειάζονται 8—15 μέρες, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος τοῦ. Ὅταν τὸ κάπνισμα τελειώσῃ, οἱ καρβουνιάσθηδες τὸ ἐξεκπαύζουσι βγάζοντας τὸ χῶμα καὶ ρίχνοντας αὐτοὺς ἐν ὕδατι. Ὁ νερὸς ποτὶς τὰς κάρβουνας

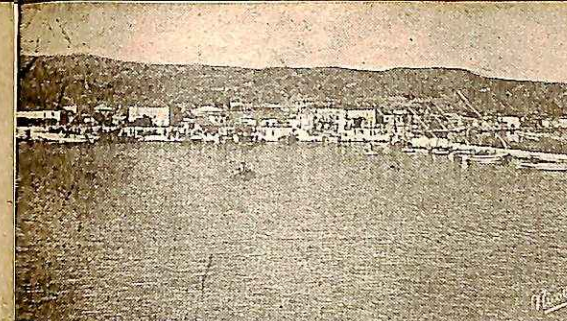
για να σβύσουν καλά, ἐπειδὴ δια-
τηροῦν ἀκόμη μεγάλη ζέστη καὶ φω-
τιά. Ἀφοῦ σβύση καλά τὸ κάρβουνο
τὸ σακκιάζουν καὶ τὸ κουβαλοῦν με-
ζῶα στὴν πόλι πρὸς πώλησι.

Οι καρβουνιάρηδες, είναι οι πιο
 εργατικοί και οι πιο συμπάθητικοί
 εργάτες των δασών μας. Ή άνθρω-
 ποποιία στα δάση γίνεται από το
 φθινόπωρο ως την αρχή του καλο-
 καιριού. Το καλοκαίρι ανθρακοποιεία
 δεν γίνεται. Οι φτωχοί καρβουνιάρη-
 ρήδες μας, λοιπόν, περνούν όλες
 τις βροχερές και ψυχρές μέρες του
 χειμώνα μέσα στο δάσος, χτίζοντας
 ανθρακοκάμινια και παρακολουθών-
 τας το κάψιμο τους. Τα παρακολου-
 θούν αδιάκοπα μέρα νύχτα, έπειδη
 άμα μπη φωτιά σ' ένα καμίνι ή δου-
 λειά συνεχίζεται άσταμάτητα μέρα
 νύχτα. Γι' αυτό οι καρβουνιάρηδες
 σχηματίζουν παρέες και εργάζονται
 συντροφικά, ώστε οι μισοί νά εργά-
 ζονται και οι μισοί νά κοιμούνται
 ή νά ξεκουράζονται.

Γιὰ νὰ προφυλαγῶνται ἀπὸ τὶς
βροχὲς καὶ τὸ κρῦο, στήνουν μέσα
στὸ δάσος πρόχειρες καλύβες, ὅπου
ξεχειμωνιάζουν οἰκογενειακῶς.

Τὸ κάρβουνο γίνεται μόνο ἀπὸ πλατύφυλλα δασοδένδρα καὶ μάλισ-
τα ἀπὸ τὰ πλατύφυλλα, ποὺ λέ-
γονται ἀειθαλή. Ἀπὸ τὸ φυλλοδό-
λο πλατύφυλλα, κάρβουνα κάνουν
ἡ δρύς καὶ ἡ Ὀξυά. Ἀπὸ Πλα-
τάνι, Καστανία, Ἰτιά, Λεύκα
κ. ἄ. κάρβουνα δὲν γίνονται. Ἐπίσης
δὲν γίνονται κάρβουνα ἀπὸ κωνοφό-
ρα, δηλ. Πεύκο, Ἐλατο, Κυπαρίσι,
Κέδρο κλπ. Ἡ παραγωγή τῆς χώ-
ρας μας σὲ κάρβουνο κάθε χρόνο
εἶναι 40 ἑκατομμύρια ὀκάδες. Τὸ
κάρβουνο ὅσο πάει καὶ ἀντικαθίστα-
ται ἀπὸ ἄλλα εἶδη καυσίμων καὶ μάλ-
ιστα τὸ πετρέλαιο.

Τὸ πετροκάρβουνο καὶ τὸ πετρέλαιο. Τῇ δουλειᾷ, ποὺ κάνει σήμερα σὲ μικρογραφία στὸ δάσος ὁ καρβουνιάσης, τὴν ἔχει κάμει ἡ Φύσις, πρὶν ἀπὸ πολλὰ ἑκατομμύρια αἰῶνες. Μέσα στὰ ἔγκατα τῆς Γῆς, θάβηκαν μεγάλα δάση, ποὺ ἐξ αἰτίας τῆς ἐσωτερικῆς θερμότητος τῆς Γῆς καὶ τῆς ἀπουσίας ὀξυγόνου, ἀνθρακοποιήθηκαν. Ταυτοχρόνως ὅμως, οἱ κορμοὶ τῶν δέντρων ἀπορρόφησαν καὶ ἀνόργανο ὕλικο καὶ ἔτσι μαζί με τὴν ἀνθρακοποίησι ἐγίνε καὶ ἀπολίθωσις. Ἔτσι γεννήθηκε τὸ πετροκάρβουνο. Ποῦ σήμερα τὸ βγάσουμε ἀπὸ τὰ ἀνθρακωρυχεία, ἀνοίγοντας πηγάδια καὶ γαλαρεῖες. Τὰ ἀνθρακωρυχεία, εἶναι τὰ μεγάλα φυσικὰ ἀνθρακοκάμιννα, ὅπου ἔγινε τὸ κάψιμο τῶν δασῶν, ποὺ φύτρωσαν πᾶνω στῇ Γῇ πρὶν ἀπὸ ἑκατομμύρια αἰῶνες. Ἀρα καὶ τὸ πετροκάρβουνο, εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ ξυλοκάρβουνο. Τοῦ πετροκάρβουνο πάλι, προϊόν, εἶναι τὸ πετρέλαιο καὶ τοῦ πετρελαίου ἡ βενζίνη. Ὅλεολοιπὸν, αὐτὲς οἱ πηνὲς θερμότητος εἶναι προϊόντα τοῦ δάσους.

Ἀποψις Λευκάδος

Ἰὸκτὼ μόλις μίλλια εἶναι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Πρέβεζα πρὸς τὸ γραφικώτατο νησί τῆς Λευκάδος καὶ τὸ ταξίδι ἀπ' ἐκεῖ εἶναι πολὺ εὐκολώτερον μὲ τὰ βαπόρια τῆς ἀκτοπλοίας, ἢ ἀκόμη καὶ μὲ τὰ μεγάλα βενζινόπλοια. Φθάνουμε ἀρχικὰ στὴν ἀμμόωδη γλῶσσα τῆς Πλάκας, ποὺ ἀποτελεῖ προέκτασι τῆς λεγομένης Γύρας, ἡ ὁποία ἀγκαλιάζει τὴν λιμνοθάλασσα τῆς Λευκάδος καὶ στὸ ἄκρον, τῆς ὁποίας ὀρθώνεται τὸ παλαιό, ὅσο καὶ ἱστορικὸ κάστρο τῆς πόλεως. Ἀπ' ἐκεῖ περνοῦμε ἀνάμεσα εἰς ἕνα στενὸ καὶ ἀκριβὼς εἰς τὸ σημεῖο, ὅπου περνᾷ καὶ ὁ δημόσιος δρόμος Λευκάδος—Βόνιτσας. Τὸ πλοῖο μας μπαίνει τότε μέσα στὴ λιμνοθάλασσα τῆς Λευκάδος, τὴν ὁποία ἕνας ἄλλος λαϊκὸς τεχνιτὸς καὶ μεγάλῃς ἐκτάσεως, χωρίζει σὲ δύο τμήματα. Ἀπέναντί μας ἔχουμε τὸ λιμένα καὶ τὴν πόλιν τῆς Λευκάδος, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα ὁλοκλήρου τοῦ νησιοῦ. Στὴν πραγματικότητα ἡ Λευκάδα δὲν εἶναι νησί, ἀλλὰ ἕνα ἀπόκομμα τῆς Ἀκαρνανίας, μὲ τὴν ὁποία ἦταν ἐνωμένη κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. ὁπότε κατεσκεύασαν τὸ κανάλι, ποὺ περάσαμε, εἰς τὸ σημεῖον ὅπου βρισκεται τὸ κάστρο, τὸ ὁποῖον χρονολογεῖται ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους καὶ τὸ ὁποῖον ἀργότερον ἡ Βενετοὶ καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐπέρασαν ὡς κατακτητὰν τοῦ νησιοῦ τὸ ἐδυνάμωσαν, ἢ τοῦ ἄλλαξαν μορφῇ.

«Η πόλις της Λευκάδος, ἡ ὁποία σήμερα ἔχει πληθυσμό 6 χιλιάδων κατοίκων καί εἶναι πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ Λευκάδος, δηλαδή ὅλης τῆς νήσου καί τῆς Ἰθάκης μαζί, βρίσκεται στή βορειοδυτική ἀκρῇ τοῦ νησιοῦ. Παλαιότερα τήν ὀνόμαζαν Ἀμαξιτή, ἀλλά πῶς γνωστή ἦταν μέ τό ὄνομα Ἀγία Μαύρα, ὥστε τήν ποιοῦσαν Ἀγίαν, τῆς ὁποίας τό ὄνομα τιμᾷ ἡ Λευκάδα στίς 3 Μαΐου κάθε χρόνο, μέ μεγάλη Θρησκευτική καί ἐμπορική πανήγυρι.

Ἡ πόλις τῆς Λευκάδος ἔχει κίνη-
 Ε.Σ.Ν. Μαθ. Ἰδιωτ. Σχολῆς Ἀβλωνίτου, Ἀμφι-
 φιάλης Πειραιᾶς ἐτοιμαζόντες δέματα γιὰ τὸ
 Δημ. Σχολ. Γρικιάτων Κεφαλληνίας.
 Juniors of Priv. School Avlonitou, Piraeus
 parking gifts for the elem. School Gaizata,
 Cefallonia.

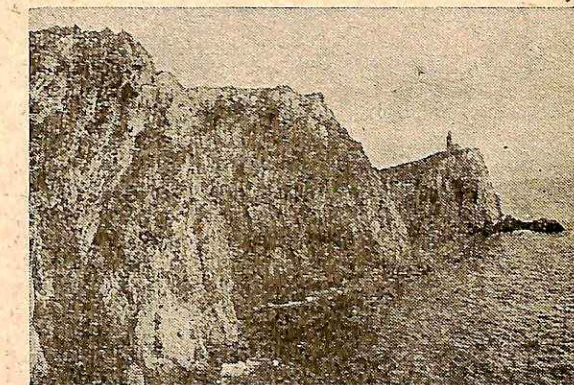
Γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴν Ἑλλάδα

ΔΕΥΚΑΣ

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

σι αξιόλογη, γιατί είναι τὸ κέντρο
 ὅλου τοῦ νησιοῦ, καὶ τὴν μεγάλην
 γύρω περιφέρειαν. Ἐχει τρεῖς πλα-
 τείες, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἡ ἱστορικώ-
 τερη εἶναι τοῦ ποιητοῦ Βαλαωρίτου,
 ὁ ὁποῖος εἶναι γέννημα τῆς Λευκα-
 ὁδος. Τὰ σπίτια τῆς πόλεως εἶναι
 ὅλα σχεδὸν μὲ ἕνα πάτωμα καὶ ἐλά-
 χιστα εἶναι διώροφα, γιατί ἡ πόλις,
 ὅπως καὶ γενικά ὅλο τὸ νησί, εἶναι
 σεισμόπληκτος καὶ ἔχει καταστρα-
 φὴ ἀπὸ σεισμοὺς πολλὰς φορές. Εἴ-
 ναι γραφικωτάτη, μὲ τοὺς γύρω πε-
 रिπατοὺς τῆς· στὴν ἀμμόγλωσσα
 τῆς Γύρας, στοὺς Μήλους, στὸ θαυ-
 μαστὸ ὕδραγωγεῖο, πρὸ ἔχει 260
 τόξα, στὸν ἐλαιῶνα καὶ στὶς λιμνο-
 θάλασσες, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ἰ-
 χθυοτροφεία, καθὼς καὶ στὶς πλη-
 σίον ἄλκυες τῆς.

Τὸ νησὶ τῆς Λευκάδος, ἔχει πάρει
τὸ ὄνομα τοῦ ἀπὸ τὴν «Λευκάδα
Πέτρα», ποὺ ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος
(Ὁδύσσεια ω - 11) καὶ ἡ ὁποία εἴ-
ναι τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριο τοῦ
νησιοῦ. Ἡ μυθολογία ἀναφέρει τὸν
ἥρωα Λευκάδιον, ἀδελφὸ τῆς συζύ-
γου τοῦ Ὁδυσσεύς Πηνελόπειας, ὡς
ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους βασιλεῖς
τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀκαρνα-
νίας, τῆς ὁποίας ἦταν τμήμα καὶ ἡ
Λευκάς. Τὸ 640 π.Χ. οἱ Κορίνθιοι
ἵδρυσαν ἀποικία στὴ Λευκάδα καὶ
τότε ἀκριβῶς ἔκωσαν τὸ κανάλι καὶ
ἔνωσαν τὰ Λευκάδα νησὶ.

[illegible]

ΛΕΥΚΑΣ : Ὁ φάρος

ζουν «Πήδημα τῆς Λευκάδος», οἱ δὲ
ντόπιοι «Πήδημα τῆς Κυράς» καὶ ἔ-
χουν πλάσει πληθὺς θρύλους, ποὺ
ἀπηχοῦν ἀρχαῖες ἑλληνικὲς παραδό-
σεις.

Φ. ΚΡΙΤΕΛΗ

ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΕΛΛΑΔΑ

Πατρίδα μου Ἑλλάδα,
γλυκειά μου πατρίδα,
σὰ σένα δὲν εἶδα
πατρίδα καμμιά.

Ἡ θάλασσα ἀπλώνει
δροσόλουστη ἀγκάλη
καὶ κάθε ἀκρογιαλὶ
χαϊδεύει γλυκά.

Βουνά και λογκάδια
ἀπλώνονται ως πέτρα
ἤχουν τὴ φλογέρα
τοῦ κάθε βοσκῆ.

Αἰώνια ἡ δόξα
μαζί σου βαδίζει
καὶ δάφνης κλωνάρια
σκορπίζει παντού.

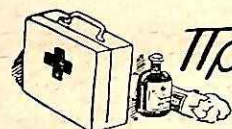
Χριστέ μου, τὸ φῶς Σου
ἄς μένη κοντά της,
πιστὸς παραστάτης
σὲ κάθε στιγμή.

Αἰώνια ν' ἀπλώνῃς,
πατρίδα μου Ἑλλάδα
τῆς Δόξας τῇ δάδα
σὲ ὅλη τὴ γῆ!

Ε.Σ.Ν. μαθ. Β' Γυμν. Θηλ. Πειραιῶς (Γ' καὶ Ε' τάξεις) μετὰ τῶν τροφίμων Ὁορρ.
Βουλαγμένης, εἰς τοὺς ὁποίους προσέφεραν γλυκίσματα καὶ κάλτσες.

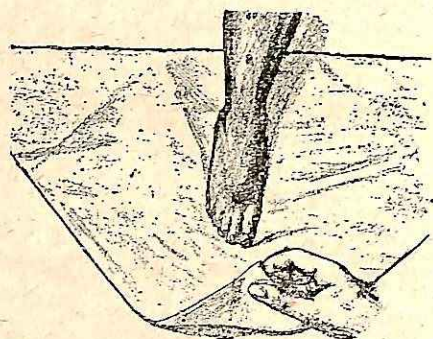
Junior girls of 2nd High School, Piraeus, at the Orphanage in Vouliagmeni where they distributed gifts.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ ΧΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣ

Ο επίδεσμος αυτός είναι χρήσιμος όταν έχουμε έκτεταμένο εγκαύμα ή τραύμα. Σκεπάζουμε άμεσα με

Σχ. 1.

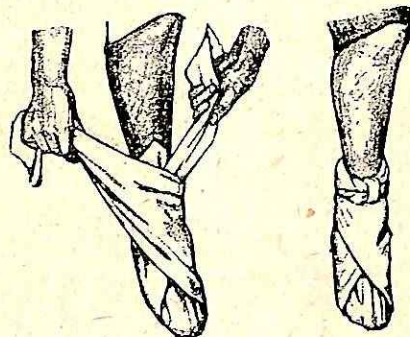
γάζα άποστειρωμένη την πληγωμένη επιφάνεια την οποία έχουμε έστραμμένη προς τα επάνω. Έπειτα σπρίζουμε τη γερή επιφάνεια σε ένα τριγωνικό επίδεσμο κατά τρόπον ώστε η κορυφή του να πέση επάνω στον καρπό ή ταρσό (σχ. 3). Παίρνουμε ύστερα τις δυο άκρες του μικρού τριγώνου και τις διπλώνουμε προς τα μέσα (σχ. 2). Κατόπιν παίρνουμε τις δυο άκρες του μεγάλου τριγώνου και τις διπλώνουμε σταυρωτά γύρω-γύρω στο χέρι ή το πόδι αρκετές φορές, ώστε να γίνει μια καλή επίδεσις και τις δένουμε. Σχ. 3. Το ίδιο μπορεί να εφαρμοσθή και σε περίπτωση τραύματος του ποδιού.

ΕΠΙΔΕΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑ-ΕΥ ΑΓΚΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΥ

Αυτό το είδος της επίδεσεως είναι πολύ χρήσιμο γιατί μπορεί να χρησιμοποιηθή εξ ίσου και σε περιπτώσεις τραυμάτων επάνω από τον αγκώνα καθώς και επάνω και κάτω από το γόνατο.

Διπλώνουμε τον τριγωνικό επίδε-

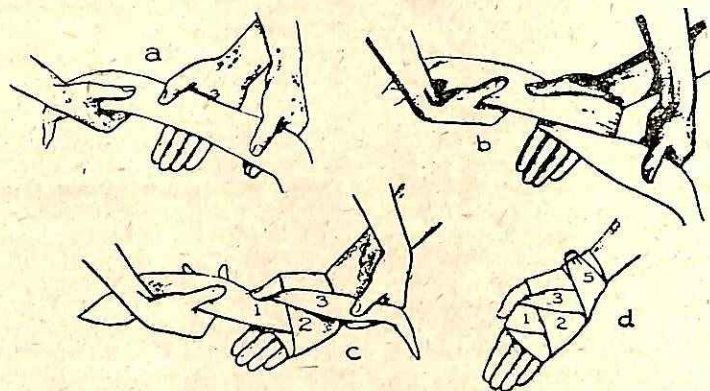
σμο σε σχήμα λαιμοδέτου. Εάν το τραύμα έχει μικρήν έκτασι τότε το πλάτος του επίδεσμου δεν χρειάζεται να ξεπερνά τους 5 πόντους. Για πιο έκτεταμένα όμως τραύματα το

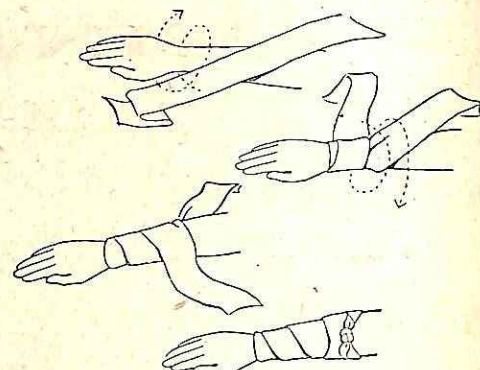
Σχ. 2.

πλάτος πρέπει να είναι κατ' ανάλογον μεγαλύτερο.

Τοποθετούμε τον επίδεσμο—λαιμοδέτη διαγωνίως και κατά μήκος του πήχως ώστε να σκεπάζη το τραύμα. Κρατούμε ακίνητο το επάνω άκρον του επίδεσμου ενώ περιτυλίσσουμε το κάτω άκρον διευθύνοντάς το προς το μέρος του καρπού και έπειτα προς τα άνω, δηλ. προς το

Εικών β.

Εικών α.

μέρος του άγκωνος και δένουμε τα άκρα με κόμπο (είκων α).

2. ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ ΣΕ ΣΧΗΜΑ «8» ΓΙΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΜΗΣ

Ακουμβούμε τον επίδεσμο επάνω στον καρπό ώστε ή μία του άκρη—προς τη πλευρά του αντίχειρος—να έξέχη κατά 30. εκατ. Φέρομε την άλλη άκρη γύρω από την παλάμη, προς το κάτω μέρος του καρπού στην πλευρά του μικρού δακτύλου, ύστερα την φέρομε προς την βάση του αντίχειρος και εν συνεχεία προς τα άνω προς την παλάμη μεταξυ αντίχειρος και δείκτου και πάλι προς τον καρπό. Φέρομε τώρα τον επίδεσμο γύρω από τον καρπό και προς το αντίθετο μέρος της παλάμης όπου και τον δένουμε. (είκ. β).

Ε.Σ.Ν. μαθ. 9ου και 21ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Πειραιώς διένειμαν ήμαστιμόν εις 6 όρφανούς και άπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of 9th and 21st Elem. School 2nd district, Piraeus distributed garments to six orphan and poor pupils of their School.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Λυκείου Κατράνιδου—Κυριαζοπούλου Πειραιώς έπεσκέφθησαν το Άσκληπιείον Ε. Σ. Βούλας, διένειμαν δώρα εις τους άσθενείς και τους έμψυχαγώγησαν.

Juniors of Priv. School Katranidou - Kyriazopoulou, Piraeus, recreating the children of Red Cross Asklepieion in Voula.

Ε. Σ. Ν. του Ραλλείου Γυμνασίου Θηλέων Πειραιώς με δέματα δια τους σεισμόπληκτους μαθητάς Κεφαλληνίας και Λευκάδος

Junior girls of Rallion High School Piraeus with parcels for the earthquake stricken children of Cefallonia and Leucas

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

- 1) Το 46ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. Αθηνών απέστειλε 3 χαρτ)ματα και 1 ξυλοκιβώτιον εις Έπιθεωρητήν Δημοτ. Σχολείων Ζακύνθου.
- 2) Η Ίδιωτ. Σχολή Ευσταθίου Άνω Ν. Σμύρνης 2 χαρτ)ματα δια Δημ. Σχολείον Παντοκράτορος Ζακύνθου.
- 3) 1ον Δημ. Σχολείον Βύρωνος Ε' Περιφ. Αθηνών 1 δέμα δια Δημ. Σχολείον Βελουσιών Ζακύνθου.
- 4) Το 62ον Δημ. Σχολείον απέστειλε άπ' ευθείας 4 δέματα εις το Δημ. Σχολείον Σεργάτων Κεφ)νίας.
- 5) Το Δημοτικόν Σχολ. Δολού Παγωνίου 1 δέμα δι' Έπιθεωρητήν Δημοτ. Σχολείων Κεφαλληνίας.
- 6) Το 100ον Δημ. Σχολείον Ε' Περιφ. Αθηνών 1 χαρτ)μα δια Δημ. Σχολείον Πηγαδακίων Ζακύνθου.
- 7) Το 2ον Δημ. Σχολείον Παιδαγ. Ακαδημίας Τριπόλεως 1 χαρτ)μα εις Έπιθεωρητήν Δημ. Σχολείων Ζακύνθου.
- 8) Η Ίδιωτική Σχολή Παππά 1 χαρτ)μα δια Δημ. Σχολείον Μαχαιράδου Ζακύνθου.
- 9) Το Ίδιωτ. Έκπ)ριον «Μυρτιώτισσα» Πουρμετάκη—Καραγκουνάκη Πειραιώς 2 ξυλοκιβώτια δια Δημ. Σχολείον Βλαχάτων Κεφαλληνίας.
- 10) Η Ίδιωτ. Σχολή Αικ. Λαδιά και Φρόσου 2 σάκκους δια Δημ. Σχολ. Παντοκράτορος—Ζακύνθου.
- 11) Τα Έκκλησιαστικά Κατηχητ. Σχολεία Παναγίας—Βλαχερνών (Αμφιάλη—Πειραιώς) 1 δέμα εις Έπιθεωρητήν Δημ. Σχολείων Κεφαλληνίας.
- 12) Το 2ον Δημ. Σχολείον Ηλιουπόλεως 1 σάκκο δια Δημ. Σχολείον Μποχάλεως—Ζακύνθου.
- 13) Η Ίδιωτική Σχολή Καρασταμάτη 2 δέματα δια Δημ. Σχολείον Ιλλάρων—Πάλλης Κεφαλληνίας.
- 14) Η Ίδιωτική Σχολή Περισσού 1 χαρτ)μα δια Δημ. Σχολείον Σκουλικάδας—Ζακύνθου.
- 15) Το 2ον Δημ. Σχολείον Έπανωμής Θεσ)νίκης 1 χ)βώτιον και 1 δέμα δια Δημ. Σχολείον Χαϊδίων Κεφαλληνίας.
- 16) Η Ίδιωτική Σχολή Π. Νεσλιχανίδη 1 χ)βώτιον και δύο δέματα δια Δημ. Σχολείον Παντοκράτορος—Ζακύνθου.
- 17) Η Ίδιωτική Σχολή «Βυζάντιον» 2 χ)ματα δια Δημ. Σχολείον Πλαγιάς Σάμης Κεφ)νίας.
- 18) Το 3ον Δημ. Σχολείον Υμητού Ε' Περιφ. Αθηνών 1 δέμα δια Β' Δημ. Σχολείον Μαχαιοάδου Ζακύνθου.
- 19) Το Πρότυπον Δημ. Σχολείον Χαραλαμ-τοπούλου 2 σάκκους δια Δημ. Σχολείον Μαχαιράδου—Ζακύνθου.
- 20) Η Ίδιωτική Σχολή «Κάδος» Ρούφ 2 σάκκους δια Δημ. Σχολείον Κοθρέος Κεφαλληνίας.

Ε.Σ.Ν. μαθ. 46ου Δημ. Σχ. Β' Περιφ. Αθηνών με δέματα δια τα σεισμόπληκτα παιδιά.
Juniors of 46th Elem. School 2nd district Athens with parcels for the earthquake stricken children.

21) Η Ίδιωτική Σχολή Χαρ. Μιχαήλ 1 Κιβώτιον δια το Δημ. Σχολ. Πεσσάδος Κεφαλληνίας.

22) Το Δημ. Σχολείον Ν. Έλβετίας απέστειλε 1 δέμα δια Δημ. Σχολείον Φωλιτίου—Ζακύνθου και 1 δέμα δια Δημ. Σχολείον Φαγιά—Ζακύνθου.

23) Το Δημ. Σχολείον Τερρόδου—Ιωαννίνων 1 χαρ)τιον εις Έπιθεωρητήν Δημ. Σχολείων Κεφαλληνίας δι' έν σεισμόπληκτον Σχολείον.

24) Το 14ον Δημ. Σχολείον Α' Περιφ. Αθηνών 2 σάκκους δια το 2ον Δημοτικόν Σχολείον Ληξουρίου.

25) Το 99ον Δημ. Σχολείον Ε' Περιφ. Αθηνών 3 χαρτοδέματα δια Δημ. Σχολείον Τραγακίου—Ζακύνθου.

26) Το 96ον Δημ. Σχολείον Ε' Περιφ. Αθηνών 1 χαρτοδέμα δια το Δημ. Σχολείον Τραγακίου—Ζακύνθου.

27) Το 3ον Δημ. Σχολείον Α' Περιφ. Αθηνών 2 δέματα δια το 2ον Δημ. Σχολείον Μαχαιράδου—Ζακύνθου.

28) Το 1ον Δημ. Σχολείον Παγκρατίου 4 σάκκους δια το 1ον Δημ. Σχολείον Ληξουρίου.

29) Το Δημ. Σχολείον Δερβιζιάνων—Ιωαννίνων 1 δέμα δι' Έπιθεωρητήν Κεφαλληνίας.

30) Το Δημ. Σχολείον Πετρας Ζαγορίου 1 χαρτόδεμα δι' Έπιθεωρητήν Δημ. Σχολείων Ιθάκης.

31) Η Ίδιωτική Σχολή Αύλωνίτου—Πειραιώς, 3 χαρ)ματα δια Δημ. Σχολείον Γριζάτων—Κεφαλληνίας.

32) Το Ίδιωτικόν Έκπαιδευτήριον «Πλούταρχος» Ηλιουπόλεως 1 δέμα δια το Δημ. Σχολείον Κοντείκων Ζακύνθου.

Διά τους σεισμόπληκτους μαθητάς του Γυμνασίου και Κολλεγίου Πάφου Κύπρου τα κάτωθι Σχολεία της Γ' Έκπαιδευτικής Περιφέρειας Αθηνών απέστειλαν δέματα και χρήματα ως ακόλουθος:

- Το Βαρβάκειον Γυμνάσιον Αθηνών 2 σάκκους.
- Το Θ' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών 10 σάκκους.
- Το Η' Γυμνάσιον Θηλέων Αθηνών 4 χαρ)ματα.
- Το Αρσάκειον Γυμνάσιον Ψυχικού 6 χαρ)ματα.
- Το Θ' Γυμνάσιον Θηλέων Αθηνών 4 βαρέλια.
- Το Η' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών 2 σάκκους.
- Το Β' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών 1 κιβώτιον.
- Το Ζ' Γυμνάσιον Θηλέων Αθηνών 2 σάκκους.
- Το ΙΒ' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών 3 σάκκους.
- Η Β' Δημοσία Έμπορική Αρρέν. 2 κιβώτια.
- Το ΙΑ' Μικτόν Γυμνάσιον Αθηνών 5 δέματα και 1.735.000 δρχ.
- Το Γυμνάσιον Ν. Φιλαδελφείας δρχ. 2.375.000
- Το Γυμνάσιον Αχαρνών δρχ. 875.000
- Το Γυμνάσιον Θηβών δρχ. 715.000
- Το Γυμνάσιον Αιγάλεω Αθηνών δρχ. 1.684.000

Σημ.: Με το ως άνω ποσόν των 7.384.000 δρχ. ήγοράσθησαν και απέστάλησαν 650 τεμάχια φανέλ-λες άγοριών.

ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Μέχρι σήμεραν έφθασαν εις τα Γραφεία μας αρκετά Λευκώματα σχολ. αλληλογραφίας. Παρακαλούμεν δλοι αι ομάδες που θέλουν να συμμετάσχουν εις την ώραίαν αυτήν Έρυθροσταυριτικήν έκδήλωσιν να στείλουν έντός του λήγοντος Σχολ. έτους τα λευκώματά των δια να διευκολύνουν έτσι την καλύτεραν και ταχύτεραν όργάνωσιν της έτησίας έκθέσεως εις τας Αθήνας ως και την έγκαιρον μετάφρασιν και άποστο-

Από έλλειψι χώρου μαθητική συνεργασία και φωτογραφία δράσεως έκρατήθησαν δια το τεύχος του προ-σεχούς Όκτωβρίου.

23

μά δεν με γνοιάζει... δεν είναι ή πρώτη φορά που τα χάνω όλα... Μά... μά ένα ήθελα να σώσω... την φωτογραφία του... την φωτογραφία του μονακριβού παιδιού μου, που σκοτώθηκε ο λεβέντης μου το 40 πάνω στην Αλβανία, και μ' άφησε έρημο..

Ένας λυγμός τράνταζε τα γέρι-κα πονεμένα στήθια του, και το ασπρόμαλλο κουρασμένο κεφάλι του, έγυρε βαρύ στις ροζισμένες παλά-μες του.

Ποιος μπορούσε εκείνη την στιγμή να παρηγορήσει τον άλλον; Κουνή-σαμε με πόνο το κεφάλι και προ-χωρήσαμε και πάλι στον ανηφορικό Γολγοθά, που ο Θεός μάς έταζε να διαβούμε στη ζωή μας.

...Και συναντούσες ανθρώπους, τρομαγμένους, πονεμένους. Άλλοι διωγμένοι απ' της ευτυχίας τους τη φωλιά, δοκίμαζαν για πρώτη φορά την δυστυχία και τον πόνο, κι άλλοι, που ή μοίρα τους είχε δοκιμάσει πάλι, ξανάνοιγαν στα στήθια τους πιο βαθειά την πληγή που ο χρόνος είχε τυλίξει με λησμονιά...

...Κι όλοι θρηνοούσαν, κι ο γέρος μαζί τους...

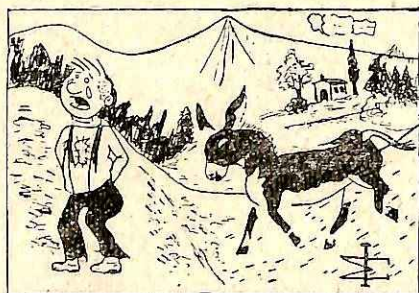
Ήταν τόσο πρόσφατη ή πληγή, τόσο ζωντανός κι επίμονος ο έφιάλ-της, καθώς απλωνόταν γύρω το μα-τωμένο δειλινό, που θάφερνε την πρώτη τραγική νύχτα...

ΜΑΡΙΑ Σ. ΠΗΛΑΜΕΡΗ
Μαθήτρια Ε' τάξεως Γυμνασίου Θηλέων
Αργυροστολίου Κεφαλληνίας

ΣΚΑΛΑ

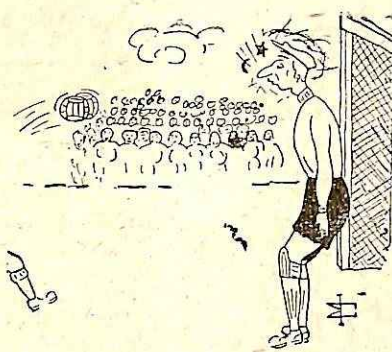
- 1) Α — Α
- 2) Α — — Α
- 3) Α — — — Α
- 4) Α — — — — Α
- 5) Α — — — — — Α
- 6) Α — — — — — — Α
- 8) Α — — — — — — — Α
- 1) Χρονικόν επίρρημα.
- 2) Γυναικείο όνομα.
- 3) Αρχή... δείκνυσι.
- 4) Χρησιμοποιούνται στον πό-λεμο.
- 5) Καλοκαιρινά φρούτα.
- 6) Όσοι ασχολούνται μ' αυτά λέγονται αθληταί.
- 7) Χωρίς λάθος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
Έρυθρ. Μαθητής Γυμν. Ακρότας Αιγιάλειας

Το γαϊδουράκι: Περίεργο! υπάρ-χει και τέτοια ράτσα στη φυλή μας; Ο πατέρας του έλεγε σήμερα πως είναι γαϊδουράκι.

Ι. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Α' Γυμν. Αρ. Τριπόλεως.

ΤΗΝ ΕΒΛΕΠΕ ΔΙΠΛΗ

Ο μεθυσμένος τερματοφύλακας:
Νά πάρη ή ευχή, τώρα ποιά να πρω-τοπιάσω!

Ι. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Α' Γυμν. Αρ. Τριπόλεως.

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ

- 1) —, σ —, μ — σ — — —, — τ — ρ —, μ —, π — — — — σ — — —.
- 2) Σ — ν —, — θ — ν —, κ — — — — ρ —, κ — ν — — —.
- 3) — π — — — — —, γ — ρ — — — — —, τ —, π — λλ —, χ — ν — — — — —, τ —, λ — γ — — — — —, γ — — — — —.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΠΠΑΤΟΥ
Τάξ. ΣΤ' Η' Γυμν. Θηλέων Αθηνών

Έάν τοποθετηθούν καλώς τα γράμματα του τετράγωνου θα δια-βάσετε ένα αρχαίο ρητό.

Ρ Τ Ε Μ
Ο Ν Α Ν
Ρ Ι Σ Α
Τ Ο Ν Π

ΚΩΝΣΤ. ΟΡΦΑΝΟΣ
Μαθητής ΣΤ' τάξεως Γυμνασίου Αστρους Κυνουρίας

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Δάσκαλος: Διετής είσαι Τάκη;
Μαθητής: Όχι, είμαι έτήσιος, κύριε!

ΦΕΡΤΑΚΗΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Τάξ. Στ' Β' Γυμν. Αρ. Πατρών

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Καθηγητής: Δεν μου λές Γιαν-νάκη, που βρίσκουν οί άνθρωποι το άλάτι;
Γιαννάκης: Στην αλατιέρα, κύριε καθηγητά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Μαθήτρια Γ' τάξ. Γυμν. Α. Κ. Σ. Σπετσών

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΠΑΣΧΑ. — ΛΑΜΙΑ. 2) ΑΙ — ΑΡΓΟΣ. — ΣΒ. 3) ΗΡΑ. — ΣΙΑ. 4) ΑΘΩΑ. ΑΡΟΝ. 5) ΣΟΣ. — ΦΩΣ. — ΛΑΑ. 6) ΠΑΣΑΣ. 7) ΑΡΕΩΣ. — ΜΑ-Ι-ΝΑ. 8) ΣΙ. — ΣΙΤΟΣ. — ΑΝ. 9) ΣΑΝ. — ΣΗΣ. — ΕΣΑ. 10) ΩΑ. — ΜΙ. 11) ΝΤΕΦΙ. — ΝΗΣΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΠΑΠΑΣ. — ΑΣΣΟΝ. 2) ΑΙ. — ΘΟΥΡΙΑ. 3) ΗΩΣ. — ΝΩΕ. 4) ΧΑΡΑ. — ΠΩΣ. — ΑΦ. 5) ΑΡΑ. — ΦΑΣΙΣ. 6) ΘΩΣ. — ΤΗΣ. 7) ΛΟΣ. — ΣΑΜΟΣ. 8) ΣΙΑ. — ΣΑΣ. — ΜΗ. 9) ΑΡΑ. — ΕΙΣ. 10) ΙΣ. — ΟΑΝΝΑΣ 11) ΑΒΑΝΑ. — ΑΝΑΣΑ.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 2) ΟΚΑ. 3) ΣΤΟΜΑ. 4) ΙΑΒΑ. — ΤΙ-ΡΑΝΑ. 5) ΣΙ. 6) ΡΑ. — ΙΣ. — ΝΤΑΗΣ. — ΡΟΔΑ. — ΠΕ. 7) ΑΝ. — ΝΑ. — ΣΕΡ. 8) ΑΡΤΑΣ. — ΕΝΑ. — ΠΑ. — ΑΝΩ. 9) ΟΙ. — ΛΩΤ. — ΙΤΟ. — ΝΝ. 10) ΑΛΤ. — ΑΥΡΑ. — ΘΗΡΑ. — ΛΑ 11) ΑΡ. — ΑΑ. — ΣΣ. — ΟΣ. 12) ΩΑ. — ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. 13) ΝΗΣΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΡΕΑ. 2) ΙΣΑ. — ΡΟΚΑ. 3) ΑΙ. — ΑΤΙ. — ΡΩ. 4) ΙΝΑΛΑΣ. — ΣΟΛΑ. 6) ΤΑΩ 7) ΣΤΗΝ. — ΕΣ. 8) ΟΤΥ. — ΤΑΝ. — ΑΣ. 9) ΚΟΡΕΑ. — ΑΛΥΣ. 10) ΑΜΑ. — ΗΝ. ΩΡ. 11) ΑΝΑΣΑ. — ΤΑ. 12) ΟΝ. 13) ΑΡΑ. — ΙΩΑΚΗ. 14) ΟΝ. — ΤΗ. — ΡΣ. 15) ΠΟΡΤΑΣ. 16) ΑΝΑ. — ΑΣΤΑ. 18) ΣΑ. — ΛΟΣ. 19) ΠΕΝΝΑΣ. 20) ΓΕΡΩΝ

ΣΚΑΛΑ

- 1) ΚΕΑ. 2) ΚΥΜΗ. 3) ΚΟΜΗΣ. 4) ΚΑ-ΡΑΒΙ. 5) ΚΗΦΙΣΟΣ. 6) ΚΑΡΠΑΘΟΣ.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ΙΟΣ. 2) ΙΛΟΣΙ. 3) ΙΗ-ΙΟΣ. 4) ΙΒΥ-ΚΟΣ. 5) ΙΚΑΡΙΟΣ. 6) ΙΕΡΕΜΙΑΣ. 7) ΙΔΟ-ΜΕΝΕΥΣ. 8) ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ. 9) ΙΝΝΟΚΕΝ-ΤΙΟΣ. 10) ΙΝΤΕΛΜΥΝΣΤΕΝ.

Η ΑΛΕΠΟΥ Η ΠΑΠΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ

Πρώτα πέρασε από το ποτάμι την πάπια. Έπειτα πέρασε την αλεπού και πήρε μαζί του την πάπια πίσω και την άφισε. Πήρε το σιτάρι το πέρασε απ' το ποτάμι και το άφισε με την αλεπού. Τέλος γύρισε μόνος, πήρε την πάπια και πέρασε για τε-λευταία φορά το ποτάμι χωρίς να χάσει κανένα.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ΔΙΣ. 2) ΔΙΑΣ. 3) ΔΑΝΟΣ. 4) ΔΑΝ-ΤΙΣ. 5) ΔΑΒΑΚΗΣ. 6) ΔΙΑΓΟΡΑΣ.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ΝΑΙ. 2) ΝΕΚΩ. 3) ΝΑΞΟΣ. 4) ΝΙ-ΝΕΥ-Ι. 5) ΝΤΡΑΚΕΝ. 6) ΝΑΠΟΛΕΩΝ. 7) ΝΤΡΟΥΜΠΛΕ.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ΙΩΝ. 2) ΙΕΟΣ. 3) ΙΛΙΑΣ. 4) ΙΟΥΛΙΑ. 5) ΙΑΠΩΝΙΑ. 6) ΙΝΔΟΚΙΝΑ.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ — ΑΣΣΟΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

- 1) Οί αριθμοί είναι το 3 και το 2.
- 2) Μετά 7 έτη.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

2	9	4	=	15
7	5	3	=	15
6	1	8	=	15
=	=	=		
15	15	15		

ΑΙΝΙΓΜΑ

Έγινα — Αίγινα

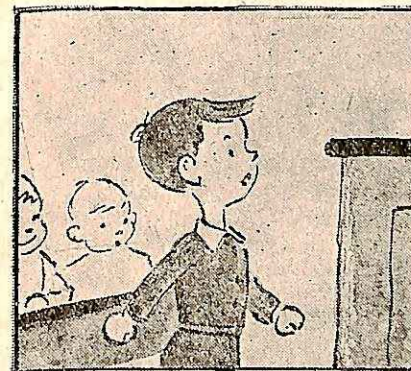
ΣΚΑΛΑ

- 1) ΟΥΣ. 2) ΟΙΟΣ. 3) ΟΡΜΟΣ. 4) ΟΜΗ. ΡΟΣ. 5) ΟΛΥΜΠΟΣ. 6) ΟΡΕΣΤΙΑΣ. 7) ΟΛΙΣΘΗΡΟΣ

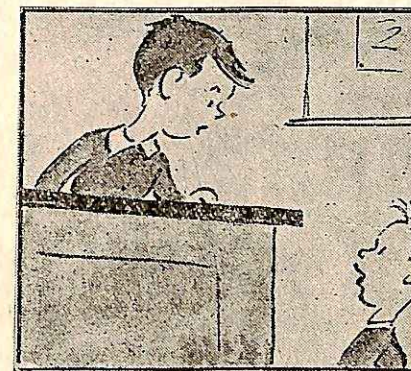
ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΛΕ

ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ

Υπό ΑΝ. ΒΩ.

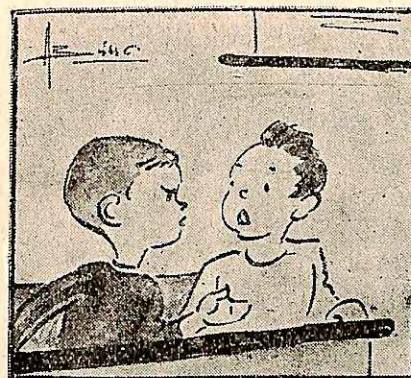
Μιά μέρα που ο δάσκαλος εβράδυνε να πάη, μέσα στην τάξη βάλανε το Νίκο να φυλάη,

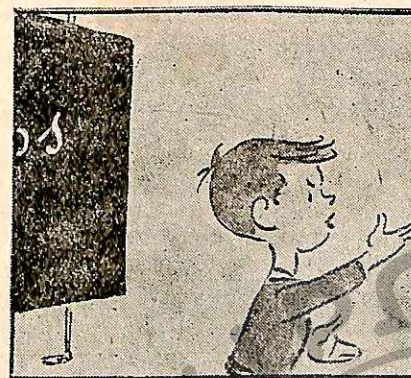
που είν' ο φρονιμώτερος απ' τα παιδάκια τ' άλλα. Κι ο Νίκος σοδαρώτατος στην έδρα πάει τρεχάλα,

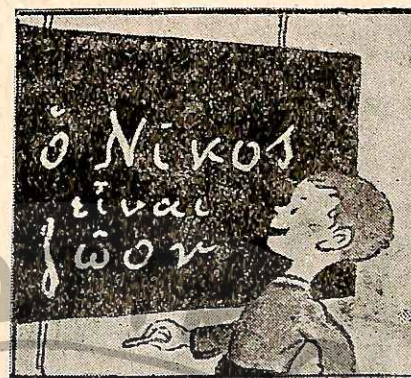
κι ύστερα πάει στὸν πίνακα, την κιμωλία πιάνει, γράφει δυό λόγια κι αρχινά το δάσκαλο να κάνη.

Όμως ο άταχτος Λελές το Νίκο τὸν ζηλεύει. Καί λέει σιγά. «Γιατί αὐτός έμάς να δασκαλεύη...

Θά τὸν ντροπιάσω καί θά δῇ». Κι ἐκεῖ που ο Νίκος τώρα διδάσκοντας τὸ μάθημα καί γρήγορος σὰν ἀστραπή έχει πιά πάρει φόρα,

κρυφά ἀπὸ πίσω του ο Λελές τὸν πίνακα ζυγώνει καί γρήγορος σὰν ἀστραπή δυό γράμματα διορθώνει.

Μά ξάφνου να κι ο δάσκαλος στην πόρτα ξεμυτίζει, βλέπει τί κάνει ο Λελές κι εὐθύς τὸν ξεφωνίζει:

— «Α!... να μὴν εἶσαι ἀγενής πρὸς τοὺς συμμαθητάς σου. Σβύσε τὸ «Νίκος» ἀπὸ κεί καί γράψε τ' ὄνομά σου.

Καί στὴ γωνία ὕστερα τὸν ἔβαλε να στέκη ὀρθὸς με τὸνά πόδι του. Χαχάαα... σὰν τὸ λελέκι!...

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ

Στίχοι
ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Λίγο αργά.

1. Βί-ρα τὶς ἄγ-γυ-ρες παι-διά
2. Κά-νε τὴ στρά-τα μας για-λί

δί-ρα καὶ πά-λι μὲ καρ-διά ἄ-πό-ψε ξε-κι-
καὶ τὸ κα-ρά-δι μας που-λί νὰ φύ-γουμ' ἀπ' τὰ

νᾶ-με γραμ-μὴ γιὰ τ' ὤ-μορ-φο νη-σί. Ἄ-γιε Νι-κό-λα
ξέ-να, νὰ πᾶ-με κεῖ ποὺ μὲ χα-ρά μας καρ-τε-ροῦν κά-

μου ε-σύ, δὴν-δα γορ-γά νὰ πᾶ-με.
-δε, φο-ρά μα-τά-κια ἄ-γα-πη-μέ-να.

REFRAIN.

"Ε-για μό-λα Ἄϊ Νι-κό-λα κά-νε πρί-μο τὸν και-ρό,

"Ε-για λέ-σα πᾶ-με μέ-σα στὸ λι-μᾶ-νι τὸ μι-κρό.

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΣΑΒ.